

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-149-17

Druk nr 2052

Warszawa, 21 listopada 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy

- o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rozwoju i Finansów.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców

Art. 1. 1. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, zwany dalej „Rzecznikiem”, stoi na straży praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności poszanowania zasady wolności działalności gospodarczej, pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej, bezstronności i równego traktowania, zrównoważonego rozwoju oraz zasady uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów oraz słuszych interesów przedsiębiorców.

2. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o przedsiębiorcach, rozumie się przez to mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. ...).

Art. 2. Na stanowisko Rzecznika może być powołana osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo ani umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada wyższe wykształcenie prawnicze lub ekonomiczne;
- 5) cieszy się nieposzlakowaną opinią i daje rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych zadań;
- 6) wyróżnia się wiedzą w zakresie przedsiębiorczości i regulacji prawnych tworzących otoczenie przedsiębiorców oraz posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie w zakresie wykonywania działalności gospodarczej lub reprezentowania interesów przedsiębiorców, lub tworzenia lub stosowania prawa gospodarczego;
- 7) nie pełniła służby zawodowej ani nie pracowała w organach bezpieczeństwa państwa wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych

dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721, z późn. zm.¹⁾), ani nie była ich współpracownikiem.

Art. 3. 1. Rzecznika powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki zasięga opinii reprezentatywnych organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240).

Art. 4. 1. Kadencja Rzecznika trwa 6 lat i rozpoczyna się z dniem jego powołania.

2. Ta sama osoba może być Rzecznikiem tylko jedną kadencję.

3. Kadencja Rzecznika wygasa w przypadku jego śmierci lub odwołania.

Art. 5. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, odwołuje Rzecznika przed upływem kadencji wyłącznie w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) utraty obywatelstwa polskiego;
- 3) trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków ze względu na stan zdrowia – stwierdzonej orzeczeniem lekarskim;
- 4) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) rażącego naruszenia przepisów ustaw w związku z pełnieniem funkcji Rzecznika;
- 6) ustalenia niespełnienia lub zaprzestania spełniania warunków, o których mowa w art. 2 pkt 2, 4 i 7.

Art. 6. Osoba powołana na stanowisko Rzecznika nie może:

- 1) zajmować innego stanowiska, z wyjątkiem stanowiska naukowo-dydaktycznego lub naukowego w szkole wyższej, Polskiej Akademii Nauk, instytucie badawczym lub innej jednostce naukowej, ani wykonywać innych zajęć zawodowych;
- 2) należeć do partii politycznej;
- 3) wykonywać innych czynności, które pozostają w sprzeczności z jego obowiązkami albo mogą wywołać podejrzenie o jego stronnictwo lub interesowność;
- 4) prowadzić działalności publicznej niedającej się pogodzić z obowiązkami i godnością jego urzędu.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1530, 1600, 1909 i

Art. 7. 1. Rzecznik może wykonywać swoje zadania przy pomocy jednego zastępcy.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki może powołać zastępcę Rzecznika na wniosek Rzecznika.

3. Kandydat na stanowisko zastępcy Rzecznika musi spełniać wymagania, o których mowa w art. 2. Przepis art. 6 stosuje się odpowiednio.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki:

- 1) odwołuje zastępcę Rzecznika – w przypadkach, o których mowa w art. 5;
- 2) może odwołać zastępcę Rzecznika – na wniosek Rzecznika.

5. Rzecznik może ustanowić swoich pełnomocników terenowych spośród pracowników Biura Rzecznika.

Art. 8. Do zadań Rzecznika należy:

- 1) opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących interesów przedsiębiorców oraz zasad wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) pomoc w organizacji mediacji między przedsiębiorcami a organami administracji publicznej;
- 3) współpraca z organizacjami pozarządowymi, społecznymi i zawodowymi, do których celów statutowych należy ochrona praw przedsiębiorców oraz współdziałanie ze stowarzyszeniami, ruchami obywatelskimi, innymi dobrowolnymi zrzeszeniami i fundacjami oraz z zagranicznymi i międzynarodowymi organami i organizacjami na rzecz ochrony praw przedsiębiorców oraz poszanowania zasady wolności działalności gospodarczej i równego traktowania;
- 4) inicjowanie i organizowanie działalności edukacyjnej i informacyjnej w zakresie związanym z wykonywaniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w dziedzinie przedsiębiorczości oraz prawa gospodarczego;
- 5) podejmowanie innych działań, o których mowa w art. 9, o ile służą one ochronie praw przedsiębiorców.

Art. 9. 1. W zakresie ochrony praw przedsiębiorców Rzecznik może:

- 1) występować do właściwych organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie lub zmianę innych aktów prawnych w sprawach dotyczących działalności gospodarczej;
- 2) występować do właściwych organów z wnioskiem o wydanie objaśnień prawnych, o których mowa w art. 33 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców, jeśli przepisy

będące przedmiotem wniosku budzą wątpliwości w praktyce lub ich stosowanie wywołało rozbieżności w rozstrzygnięciach wydawanych przez właściwy organ administracji publicznej;

- 3) informować właściwe organy nadzoru lub kontroli o dostrzeżonych nieprawidłowościach w funkcjonowaniu organów administracji publicznej;
- 4) występować do właściwego ministra lub organu upoważnionego ustawowo do opracowywania i wnoszenia do rozpatrzenia przez Radę Ministrów projektów aktów normatywnych z wnioskiem, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców;
- 5) występować do Sądu Najwyższego z wnioskami w sprawie rozstrzygnięcia rozbieżności wykładni prawa w zakresie przepisów prawnych dotyczących działalności gospodarczej;
- 6) występować do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskami o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych;
- 7) zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnosić skargi i skargi kasacyjne do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w tych postępowaniach – na prawach przysługujących prokuratorowi;
- 8) żądać wszczęcia przez uprawnionego oskarżyciela postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa wszczynane z urzędu;
- 9) informować właściwe organy o dostrzeżonych barierach i utrudnieniach w zakresie wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W celu wykonywania zadań Rzecznik może zawierać umowy na przeprowadzenie badań lub sporządzenie ekspertyz i opinii.

Art. 10. 1. Podjęcie czynności przez Rzecznika następuje z urzędu lub na wniosek.

2. Z wnioskiem mogą zwracać się do Rzecznika przedsiębiorcy lub organizacje przedsiębiorców.

3. Rzecznik, po zapoznaniu się ze skierowanym do niego wnioskiem, może:

- 1) podjąć czynności;
- 2) wskazać wnioskodawcy przysługujące mu prawa i środki działania;
- 3) przekazać sprawę według właściwości;
- 4) odmówić podjęcia czynności, o czym, uzasadniając swoje stanowisko, zawiadamia wnioskodawcę.

4. Rzecznik, podejmując czynności, bada, czy wskutek działania lub zaniechania organu administracji publicznej nie nastąpiło naruszenie praw lub interesów przedsiębiorcy.

Art. 11. 1. Rzecznik może zwracać się do właściwych organów, organizacji lub instytucji publicznych z ocenami i wnioskami o podjęcie działań zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców oraz usprawnienia trybu załatwiania spraw w tym zakresie.

2. Organy, organizacje i instytucje, o których mowa w ust. 1, są zobowiązane do rozpatrzenia spraw skierowanych przez Rzecznika.

3. Organ, organizacja lub instytucja, o których mowa w ust. 1, do których Rzecznik zwrócił się o podjęcie działań, o których mowa w ust. 1, są obowiązane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni, poinformować Rzecznika o podjętych działaniach lub zajęтым stanowisku.

4. W przypadku gdy organ, organizacja lub instytucja, o których mowa w ust. 1, nie informują Rzecznika o podjętych działaniach lub zajęтым stanowisku albo gdy Rzecznik nie podziela ich stanowiska, może zwrócić się do właściwej jednostki nadrzędnej o podjęcie odpowiednich działań.

5. Rzecznik publikuje na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej dane dotyczące ilości nieudzielonych odpowiedzi, o których mowa w ust. 4.

6. W przypadku gdy Rzecznik stwierdził naruszenie praw przedsiębiorcy w działalności organu, organizacji lub instytucji, o których mowa w ust. 1, może zwrócić się z wnioskiem o wszczęcie postępowania wyjaśniającego lub dyscyplinarnego.

Art. 12. 1. Organ, organizacja lub instytucja, o których mowa w art. 11 ust. 1, do których zwróci się Rzecznik, są obowiązane z nim współdziałać i udzielać mu pomocy.

2. Organ, organizacja lub instytucja, o których mowa w art. 11 ust. 1, są obowiązane w szczególności:

- 1) zapewnić dostęp do akt i dokumentów spraw zakończonych;
- 2) udzielać żądanych przez niego informacji i wyjaśnień;
- 3) udzielać wyjaśnień dotyczących podstawy faktycznej i prawnej swoich rozstrzygnięć.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do informacji niejawnych w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935 i ...).

4. Przepisów ust. 2 pkt 1 i 2 nie stosuje się do postępowań prowadzonych przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

5. Rzecznik jest obowiązany do ochrony oraz nieudostępniania podmiotom nieuprawnionym informacji i danych, uzyskanych zgodnie z ust. 1 i 2, jeśli stanowią one tajemnice prawnie chronione.

Art. 13. 1. Z uwzględnieniem przepisów dotyczących tajemnic prawnie chronionych Rzecznik może przetwarzać wszelkie informacje niezbędne do realizacji swoich ustawowych zadań, w tym dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922), z wyłączeniem danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, danych genetycznych, danych biometrycznych oraz danych dotyczących seksualności lub orientacji seksualnej.

2. Rzecznik może odmówić ujawnienia danych osobowych osoby, od której uzyskał informację wskazującą na naruszenie praw przedsiębiorcy, oraz osoby, której naruszenie dotyczy, a także dokumentacji zgromadzonej w toku badania sprawy, w tym także wobec organów władzy publicznej, jeżeli uzna to za niezbędne dla ochrony wolności, praw i interesów jednostki.

3. Nie można odmówić ujawnienia informacji, w tym danych osobowych lub dokumentacji, o których mowa w ust. 2, gdy zatajenie takich informacji, danych osobowych lub dokumentów prowadziło do zagrożenia życia lub zdrowia innych osób lub mogło zagrażać bezpieczeństwu lub porządkowi publicznemu.

Art. 14. 1. Rzecznik przedstawia corocznie, w terminie 90 dni od zakończenia roku kalendarzowego, Prezesowi Rady Ministrów, a także podaje do wiadomości publicznej, sprawozdanie ze swojej działalności w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności informacje o podjętych przez Rzecznika czynnościach, a także uwagi o stanie przestrzegania praw przedsiębiorców oraz dostrzeżonych barierach i utrudnieniach w zakresie wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 15. 1. Rzecznik wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Rzecznika.

2. Biuro Rzecznika jest państwową jednostką budżetową.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Rzecznika, nadaje, w drodze zarządzenia, statut, który określa organizację Biura Rzecznika.

Art. 16. Wydatki związane z funkcjonowaniem Rzecznika są ujmowane w ustawie budżetowej i pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 17. 1. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Rzecznika wynikających z ustawy wynosi 170 500 000 zł, w tym w poszczególnych latach wynosi w:

- 1) 2018 r. – 7 500 000 zł;
- 2) 2019 r. – 19 000 000 zł;
- 3) 2020 r. – 18 000 000 zł;
- 4) 2021 r. – 18 000 000 zł;
- 5) 2022 r. – 18 000 000 zł;
- 6) 2023 r. – 18 000 000 zł;
- 7) 2024 r. – 18 000 000 zł;
- 8) 2025 r. – 18 000 000 zł;
- 9) 2026 r. – 18 000 000 zł;
- 10) 2027 r. – 18 000 000 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, na dany rok budżetowy, stosuje się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu kosztów rzeczowych Biura Rzecznika związanych z realizacją zadań wynikających z ustawy.

3. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest Rzecznik.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia ... – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel regulacji

Projekt ustawy o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców wchodzi w skład pakietu „Konstytucji Biznesu”, którego celem jest pełniejsze urzeczywistnienie konstytucyjnej zasady wolności działalności gospodarczej oraz innych konstytucyjnych zasad relewantnych dla przedsiębiorców i wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Podstawą do realizacji tego celu będzie ustawa – Prawo przedsiębiorców (PP), która zastąpi obecnie obowiązującą ustawę o swobodzie działalności gospodarczej. W jasny i przejrzysty sposób ureguluje ona nie tylko sposób podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w Polsce, ale też wprowadzi szereg norm o charakterze gwarancyjnym dla przedsiębiorców i zasad niedopuszczających do nadmiernej ingerencji organów władzy publicznej w konstytucyjnie zagwarantowaną wolność działalności gospodarczej (oraz inne zasady dotyczące przedsiębiorców), m.in. przez wyraźne podkreślenie zasady „co nie jest prawem zabronione, jest dozwolone”, nakazanie organom domniemania uczciwości przedsiębiorców czy rozstrzygania na ich rzecz wątpliwości faktycznych.

Tym samym „Konstytucja Biznesu” ma stanowić pozytywny, prowolnościowy przełom w relacjach przedsiębiorców z organami administracji publicznej, pozwalający na wyzwolenie polskiej przedsiębiorczości i przywrócenie administracji publicznej jej właściwej, służebnej względem obywateli roli. Proponowane w „Konstytucji Biznesu” rozwiązania opierają się na trzech filarach: 1) rozwiązaniach materialnoprawnych służących wzmocnieniu wolności i praw przedsiębiorców, w szczególności wolności działalności gospodarczej, i wyposażeniu przedsiębiorców w konkretne roszczenia i inne instrumenty prawne umożliwiające tym ostatnim zabezpieczenie ich słuszych potrzeb i oczekiwań chronionych zasadami konstytucyjnymi, zwłaszcza w relacjach z organami władzy publicznej; 2) ustanowieniu zasad opracowywania przez Radę Ministrów oraz przez inne organy rządowe (w tym przez poszczególnych ministrów) projektów ustaw określających warunki podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej, a także zasad monitorowania praktycznych skutków obowiązywania już uchwalonych tego rodzaju ustaw, w celu zapewnienia przyjaznych warunków prawnych dla podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej; 3) gwarancjach

instytucjonalnych rzeczywistego stosowania zasad określonych w projekcie PP w praktyce relacji pomiędzy przedsiębiorcami a organami władzy publicznej.

Niniejszy projekt ustawy konstytuuje trzeci ze wspomnianych filarów, który dopełnia rozwiązania „Konstytucji Biznesu” i ma za zadanie wspieranie i monitorowanie właściwego wdrożenia „Konstytucji Biznesu” w praktyce. Należy bowiem podkreślić, że nie mniej ważne od wyartykułowania w treści ustawy PP praw przysługujących przedsiębiorcom oraz zasad, na których powinny opierać się relacje pomiędzy przedsiębiorcami a organami władzy publicznej, jest zapewnienie ich rzeczywistego stosowania, w szczególności względem mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, których znaczenie dla polskiej gospodarki jest nie do przecenienia. W tym celu projektodawca przewidział powołanie w ustawie PP nowej instytucji, o charakterze gwaranta instytucjonalnego zasad i praw wyrażonych w tej ustawie: Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, a niniejsza ustawa określa zakres i sposób jego działania.

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców ma stanowić podstawową instytucję wspierającą i monitorującą wdrażanie zasad „Konstytucji Biznesu” w praktyce. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców ma w szczególności działać na rzecz realizacji zasad: wolności działalności gospodarczej, pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej, bezstronności i równego traktowania, zrównoważonego rozwoju oraz zasady uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów oraz słuszných interesów przedsiębiorców.

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców będzie stał na straży praw mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Rzecznik będzie powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, na sześcioletnią kadencję i w tym czasie będzie aktywnie podejmował działania na rzecz ochrony interesów przedsiębiorców. Zostanie wyposażony w instrumenty odpowiednie do działania w szerszym zakresie, na rzecz przedsiębiorców w ogóle – przykładowo, będzie opiniował projekty aktów prawnych dotyczących działalności gospodarczej, występował z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, występował o rozstrzygnięcie rozbieżności w wykładni prawa lub o wydanie objaśnień prawnych czy informował właściwe organy o dostrzeżonych nieprawidłowościach i barierach w prowadzeniu działalności. Rzecznik będzie również wyposażony w kompetencje o charakterze interwencyjnym, takie jak możliwość żądania od organów władzy publicznej, organizacji lub instytucji złożenia wyjaśnień, udzielenia informacji lub

udostępnienia akt i dokumentów, prawo zwrócenia się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnoszenia skargi do sądu administracyjnego, a także uczestniczenia w tych postępowaniach – na prawach przysługujących prokuratorowi, pomoc w organizacji mediacji między mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą a organem administracji.

Jednocześnie art. 202 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo Przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej ustanawia Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców oraz tworzy jego Biuro. Przesądza także, że Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, powoła na pierwszą kadencję Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców.

II. Zakres projektowanych zmian

1. Przepisy ogólne (art. 1)

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców (zwany dalej „Rzecznikiem”) będzie stał na straży praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, w tym przede wszystkim: zasady wolności działalności gospodarczej, zakazu dyskryminacji w życiu gospodarczym, a więc bezstronnego i równego traktowania przedsiębiorców, czy uczciwej konkurencji i słuszych interesów przedsiębiorców. W związku z zastąpieniem dotychczasowej ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nowym aktem prawnym, jakim jest PP, Rzecznik powinien poświęcić szczególną uwagę prawidłowemu funkcjonowaniu w systemie nowych praw z niego wynikających, takich jak zasada domniemania przez organy uczciwości działania przedsiębiorcy czy rozstrzygania przez organ niedających się usunąć wątpliwości faktycznych lub prawnych na rzecz przedsiębiorców. Tym samym Rzecznik będzie działał również na rzecz pogłębiania zaufania między mikroprzedsiębiorcami oraz małymi i średnimi przedsiębiorcami a władzą publiczną.

Art. 1 ust. 2 projektu wskazuje, iż za każdym razem, gdy przedmiotowa ustawa mówi o „przedsiębiorcach”, należy przez to rozumieć mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców w sposób zdefiniowany w ustawie PP.

2. Kryteria i tryb powołania oraz odwołania Rzecznika i jego zastępcy (art. 2–7)

Kryteria formalne, które musi spełnić kandydat na stanowisko Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, określa art. 2 projektowanej ustawy. Są nimi:

- posiadanie polskiego obywatelstwa;
- korzystanie z pełni praw publicznych;
- nieskazanie prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo bądź umyślne przestępstwo skarbowe;
- wyższe wykształcenie prawnicze lub ekonomiczne;
- nieposzlakowana opinia i gwarancja rękojmi prawidłowego wykonywania powierzonych zadań;
- wyróżnianie się odpowiednią wiedzą w zakresie przedsiębiorczości i regulacji prawnych tworzących otoczenie przedsiębiorców oraz co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe w tym zakresie (tj. w zakresie wykonywania działalności gospodarczej lub reprezentowania interesów przedsiębiorców lub tworzenia lub stosowania prawa gospodarczego) oraz
- niepełnienie służby zawodowej, niepracowanie i niebycie współpracownikiem komunistycznych organów bezpieczeństwa.

Wniosek o powołanie Rzecznika przez Prezesa Rady Ministrów składać będzie minister właściwy do spraw gospodarki, poprzedzając wniosek zasięgnięciem opinii reprezentatywnych organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego. Kadencja Rzecznika będzie trwała sześć lat, bez możliwości powtórnego ubiegania się o to stanowisko. Kadencja ta wygaśnie wskutek śmierci Rzecznika lub odwołania przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Podstawą do wcześniejszego odwołania będzie złożenie przez Rzecznika rezygnacji, utrata polskiego obywatelstwa lub trwała niezdolność do pełnienia obowiązków ze względu na stan zdrowia, prawomocny wyrok za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, rażące naruszenie przepisów ustaw (w związku z pełnieniem funkcji Rzecznika) lub też ustalenie niespełnienia bądź utrata niektórych przymiotów wskazanych w kryteriach formalnych, które musi spełniać kandydat na stanowisko Rzecznika. Projekt, analogicznie do tego rodzaju stanowisk, przewiduje zakaz łączenia funkcji Rzecznika ze stanowiskiem innym niż naukowo-dydaktyczne, zakazuje też przynależności do partii

politycznej, prowadzenia publicznej działalności niedającej się godzić z obowiązkami i godnością urzędu oraz wykonywania takich czynności, które mogłyby skierować na niego podejrzenie stronnictwa lub interesowności.

Zgodnie z art. 7 ust. 1–4 projektu, Rzecznik będzie mógł wskazać kandydata na swojego zastępcę spośród osób spełniających wymogi formalne do zajęcia stanowiska Rzecznika. Zastępcę na wniosek Rzecznika będzie mógł powołać minister właściwy do spraw gospodarki. Minister ten będzie ponadto odwoływać zastępcę Rzecznika, jeśli będzie miała miejsce któraś z sytuacji przewidzianych w art. 5, a także będzie mógł odwołać zastępcę na wniosek samego Rzecznika.

Zgodnie z art. 7 ust. 5 projektu, Rzecznik będzie mógł ponadto ustanowić swoich pełnomocników terenowych, którzy będą pracownikami Biura Rzecznika.

3. Zadania i sposób działania Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców (art. 8–13)

Art. 8 projektu wymienia zadania, które ma realizować Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców. Będzie on uczestniczył w procesie tworzenia aktów prawnych, które mają znaczenie dla przedsiębiorców i wykonywanej przez nich działalności gospodarczej, przekazując swoje opinie do projektów. W celu upowszechnienia prowadzenia mediacji między przedsiębiorcami a organami administracji jako pozasądowej formy porozumienia i rozwiązywania sporów, zadaniem Rzecznika będzie też pomoc w jej organizowaniu np. przez nawiązanie dialogu między stronami sporu i zachęcania ich do wyboru tej drogi zakończenia sporu. Projekt celowo nie precyzuje form tej pomocy, zależnych od potrzeb i dostępnych środków, pozostawiając to uznaniu Rzecznika. Przez mediację należy tu rozumieć wszelkie postępowania o charakterze mediacyjnym, prowadzące do uzgodnień pomiędzy stroną postępowania a organem administracji, w tym również pomiędzy przedsiębiorcą a organem administracji działającym w sferze dominium. Nie dotyczy to jednak sporów innych niż między przedsiębiorcami a organami administracji publicznej, w tym sporów zbiorowych i mediacji w rozumieniu ustawy z dnia 13 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 295, z późn. zm.). W ramach swoich obowiązków Rzecznik będzie ponadto współpracował z organizacjami pozarządowymi, społecznymi i zawodowymi, stowarzyszeniami, ruchami obywatelskimi, dobrowolnymi zrzeszeniami, fundacjami oraz zagranicznymi i międzynarodowymi organizacjami, które działają na rzecz ochrony praw przedsiębiorców, poszanowania wolności

działalności gospodarczej i równego traktowania przedsiębiorców. Rzecznik będzie ponadto inicjował i organizował działalność informacyjną i edukacyjną związaną z wykonywaniem działalności gospodarczej. Projekt przewiduje także możliwość podejmowania przez Rzecznika innych działań, wymienionych w art. 9, o ile służyć będą one ochronie praw przedsiębiorców.

W celu wykonywania zadań, które zostały wymienione w przytoczonym przepisie, projekt przyznaje Rzecznikowi określone instrumenty. Zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 1 będzie mógł on wnioskować do właściwych organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie lub zmianę innych aktów prawnych w sprawach dotyczących działalności gospodarczej. Rzecznik będzie mógł również występować z urzędu lub na wniosek o wydanie wprowadzonych w art. 33 ustawy – Prawo przedsiębiorców tzw. objaśnień prawnych – tj. wiążących organy administracji publicznej wyjaśnień przepisów dotyczących działalności gospodarczej przygotowanych przez ministrów (lub inne organy). Na podstawie art. 69 projektowanego PP oraz art. 9 ust. 1 pkt 4 niniejszej ustawy Rzecznik będzie mógł również wystąpić o przygotowanie oceny funkcjonowania aktu normatywnego (lub jego części) określającego zasady podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej (tzw. OSR *ex post*). Kolejnym uprawnieniem będzie możliwość zawiadamiania organów nadzoru lub kontroli o dostrzeżonych nieprawidłowościach w działaniu organów administracji publicznej. Rzecznik będzie mógł informować właściwe organy o zidentyfikowanych barierach i utrudnieniach w wykonywaniu działalności gospodarczej. Do zakresu jego uprawnień należeć będą też kompetencje do występowania do Sądu Najwyższego z wnioskami w sprawie rozstrzygnięcia rozbieżności wykładni prawa w zakresie przepisów prawnych dotyczących działalności gospodarczej, występowania do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskami o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych, zwracania się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnoszenia skargi i skargi kasacyjnej do sądu administracyjnego, a także uczestniczenia w tych postępowaniach na prawach przysługujących prokuratorowi, żądania wszczęcia przez uprawnionego oskarżyciela postępowania przygotowawczego w przypadku podejrzenia przestępstwa oraz zawierania umów obejmujących zlecenie badań oraz sporządzenie ekspertyz i opinii.

Art. 10 projektu stanowi, że Rzecznik może podejmować swoje działania z urzędu lub na wniosek. W przypadku otrzymania wniosku, który może być skierowany do Rzecznika w dowolnej formie, Rzecznik zapoznaje się z wnioskiem, a następnie może on podjąć czynności i zbadać, czy skutek działania lub zaniechania organu doszło do naruszenia praw lub interesów przedsiębiorcy. Rzecznik będzie miał możliwość odmowy ujawnienia danych osobowych zawiadamiającego o naruszeniu praw przedsiębiorcy oraz tego przedsiębiorcy, a także wszelkiej dokumentacji zgromadzonej w toku badania sprawy. Ma to pogłębić zaufanie przedsiębiorców do Rzecznika i wykluczyć sytuacje, w których przedsiębiorca z obawy przed ewentualnymi negatywnymi konsekwencjami swojego zgłoszenia zrezygnuje z dochodzenia swoich praw.

Jeśli okaże się, że sprawa wykracza poza kompetencje Rzecznika, np. stosowny wniosek zostanie skierowany przez przedsiębiorcę, jednak sprawa nie będzie dotyczyć wykonywanej przez niego działalności gospodarczej, Rzecznik może poinformować wnioskodawcę o przysługujących mu prawach i środkach działania lub przekazać sprawę do organu właściwego w danym przypadku. Rzecznik może też odmówić podjęcia czynności, wówczas ma jednak obowiązek powiadomić o tym wnioskodawcę oraz organ, którego sprawa dotyczy, a także uzasadnić swoją odmowę.

Projekt przewiduje kompetencję Rzecznika do zwracania się do właściwych organów, organizacji lub instytucji publicznych z ocenami i wnioskami o podjęcie działań zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców oraz usprawnienia trybu załatwiania spraw w tym zakresie (art. 11). Podmioty, do których zwróci się Rzecznik, będą miały obowiązek rozpatrzyć sprawę oraz niezwłocznie, ale nie później niż w ciągu 30 dni, poinformować go o działaniach, jakie podjęły w celu załatwienia sprawy, lub też o swoim stanowisku (w przypadku gdy np. organ uznaje się za niewłaściwy do zajęcia się sprawą).

W przypadku uchybienia wspomnianemu 30-dniowemu terminowi, Rzecznik będzie mógł zwrócić się do jednostki nadrzędnej wobec podmiotu o podjęcie odpowiednich działań. Takie samo uprawnienie będzie mu przysługiwało także wtedy, gdy w podanym terminie podmiot zajmie stanowisko, którego Rzecznik nie podzieli. Stwierdzenie przez Rzecznika naruszenia prawa lub dobra przedsiębiorcy w danej sprawie będzie wiązało się z możliwością złożenia przez niego wniosku o wszczęcie postępowania wyjaśniającego lub dyscyplinarnego (art. 11 ust. 6).

Jednocześnie projekt zgodnie z art. 12 nakłada na organy, organizacje i instytucje obowiązek współdziałania i pomagania Rzecznikowi przy wyjaśnieniu sprawy, przez zapewnienie mu dostępu do akt i wszelkich dokumentów związanych z daną zakończoną sprawą oraz udzielanie informacji i wyjaśnień, również w zakresie przepisów i faktów, które stały się podstawą rozstrzygnięcia dokonanego przez organ. Powyższe nie dotyczy informacji niejawnych oraz innych informacji prawnie chronionych, które będą mogły być udostępniane Rzecznikowi na zasadach uregulowanych w odrębnych przepisach. Na Rzeczniku ciążyć będzie przy tym obowiązek ochrony i nieudostępniania podmiotom nieuprawnionym (np. konkurentom przedsiębiorcy) uzyskanych informacji i danych, jeżeli stanowią one tajemnice prawnie chronione.

Informacje o podjętych przez Rzecznika czynnościach, a także uwagi o stanie przestrzegania praw przedsiębiorców i dostrzeżonych barierach i utrudnieniach w zakresie wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawarte będą w sprawozdaniach Rzecznika przedstawianych corocznie, w terminie 90 dni od zakończenia roku kalendarzowego, Prezesowi Rady Ministrów oraz podawanych do wiadomości publicznej.

4. Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców (art. 15)

Pomoc w wykonywaniu zadań Rzecznika ma zapewnić powołane w tym celu Biuro, którego organizację określi zarządzeniem minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek Rzecznika. Biuro, na wzór podobnych tego typu jednostek, zapewni obsługę organizacyjną czy finansową działalności Rzecznika oraz będzie wspomagać Rzecznika przy merytorycznym badaniu spraw. Biuro Rzecznika stanowić będzie jednostkę budżetową, co oznacza, że nie będzie posiadać osobowości prawnej, będzie pokrywać swoje wydatki bezpośrednio z budżetu państwa, a pobrane dochody odprowadzać na rachunek dochodów budżetu państwa. Wydatki związane z funkcjonowaniem Rzecznika (w tym Biura Rzecznika) będą ujmowane w ustawie budżetowej i pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki.

5. Limit wydatków z budżetu państwa (art. 16–17)

Zgodnie z wymogami określonymi w art. 50 ustawy o finansach publicznych, ustawa określa maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Rzecznika wynikających z ustawy w kolejnych dziesięciu latach

(170 500 000 zł), mechanizm korygujący, organ właściwy do monitorowania wykorzystania limitu wydatków (minister właściwy do spraw gospodarki) oraz organ właściwy do wdrożenia mechanizmu korygującego (Rzecznik).

III. Wejście w życie ustawy

Zgodnie z art. 18 projektu ustawa wejdzie w życie w terminie określonym w art. 1 ust. 3 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej, z dniem 1 marca 2018 r.

IV. Informacje dodatkowe

1. Zgłoszenie lobbingowe

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz art. 52 § 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w BIP Rządowego Centrum Legislacji oraz na stronie rządowego portalu konsultacji publicznych (www.konsultacje.gov.pl).

2. Oświadczenie o zgodności projektowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

3. Ocena, czy projekt ustawy będzie podlegał notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych

Zawarte w projekcie ustawy regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym projekt ustawy nie będzie podlegał notyfikacji.

4. Ocena przewidywanego wpływu projektowanej regulacji na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Głównie zadanie Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, tj. stanie na straży praw przedsiębiorców działających w sektorze MŚP, ma w sposób istotny przyczynić się do ułatwienia ich funkcjonowania.

Nazwa projektu ustawa o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Mariusz Haładyj – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Blachowicz – Dyrektor Departamentu Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Ministerstwie Rozwoju, tel. 22 273-85-06, e mail: Katarzyna.Blachowicz@mr.gov.pl Armen Artwich – Zastępca Dyrektora Departamentu Doskonalenia Regulacji Gospodarczych w Ministerstwie Rozwoju, tel. 22 693-59-35, e-mail: Armen.Artwich@mr.gov.pl	Data sporządzenia 26.10.2017 r. Źródło: Plan na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (pakiet „Konstytucja Biznesu”) Nr w wykazie prac Rady Ministrów UD197
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców wchodzi w skład pakietu „Konstytucji Biznesu”, którego celem jest pełniejsze urzeczywistnienie konstytucyjnej zasady wolności działalności gospodarczej oraz innych konstytucyjnych zasad relewantnych dla przedsiębiorców i wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Podstawą do realizacji tego celu będzie ustawa – Prawo przedsiębiorców, która zastąpi obecnie obowiązującą ustawę o swobodzie działalności gospodarczej. W jasny i przejrzysty sposób ureguje ona nie tylko sposób podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w Polsce, ale też wprowadzi szereg norm o charakterze gwarancyjnym dla przedsiębiorców i zasad niedopuszczających do nadmiernej ingerencji organów władzy publicznej w konstytucyjnie zagwarantowaną wolność działalności gospodarczej (oraz inne zasady dotyczące przedsiębiorców), m.in. przez wyraźne podkreślenie zasady „co nie jest prawem zabronione, jest dozwolone”, nakazanie organom domniemania uczciwości przedsiębiorców czy rozstrzygania na ich rzecz wątpliwości faktycznych.

Tym samym „Konstytucja Biznesu” ma stanowić pozytywny, prowolnościowy przełom w relacjach przedsiębiorców z organami administracji publicznej, pozwalający na wyzwolenie polskiej przedsiębiorczości i przywrócenie administracji publicznej jej właściwej, służebnej względem obywateli, roli. Proponowane w „Konstytucji Biznesu” rozwiązania opierają się na trzech filarach: 1) rozwiązaniach materialnoprawnych służących wzmocnieniu wolności i praw przedsiębiorców, w szczególności wolności działalności gospodarczej, i wyposażeniu przedsiębiorców w konkretne roszczenia i inne instrumenty prawne umożliwiające tym ostatnim zabezpieczenie ich słuszych potrzeb i oczekiwań chronionych zasadami konstytucyjnymi, zwłaszcza w relacjach z organami władzy publicznej; 2) ustanowieniu zasad opracowywania przez Radę Ministrów oraz przez inne organy rządowe (w tym przez poszczególnych ministrów) projektów ustaw określających warunki podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej, a także zasad monitorowania praktycznych skutków obowiązywania już uchwalonych tego rodzaju ustaw, w celu zapewnienia przyjaznych warunków prawnych dla podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej; 3) gwarancjach instytucjonalnych rzeczywistego stosowania zasad określonych w projekcie PP w praktyce relacji pomiędzy przedsiębiorcami a organami władzy publicznej.

Projekt ustawy o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców konstytuuje trzeci ze wspomnianych filarów, który dopełnia rozwiązania „Konstytucji Biznesu” i ma za zadanie wspieranie i monitorowanie właściwego wdrożenia „Konstytucji Biznesu” w praktyce. Należy bowiem podkreślić, że nie mniej ważne od wyartykułowania w treści ustawy Prawo przedsiębiorców praw przysługujących przedsiębiorcom oraz zasad, na których powinny opierać się relacje pomiędzy przedsiębiorcami a organami władzy publicznej, jest zapewnienie ich rzeczywistego stosowania, w szczególności względem mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, których znaczenie dla polskiej gospodarki jest nie do przecenienia. W tym celu projektodawca przewidział powołanie w ustawie – Prawo przedsiębiorców nowej instytucji, o charakterze gwaranta instytucjonalnego zasad i praw wyrażonych w ustawie – Prawo przedsiębiorców: Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, a niniejsza ustawa określa zakres i sposób jego działania.

Zagadnienia ochrony praw konstytucyjnych mają ogromne znaczenie dla przedsiębiorców. Przykładowo Rzecznik Praw Obywatelskich corocznie otrzymuje 2500–3000 skarg od podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. W kierowanych skargach przedsiębiorcy skarżą się na niejasne i często zmieniające się regulacje prawne, zwłaszcza w obrębie podatkowym, a także na rozbieżne praktyki stosowania prawa przez organy oraz sądy. Przedsiębiorcy wskazują na utrudnienia w codziennym funkcjonowaniu związane z ich relacjami z organami administracji publicznej działającymi w obszarze gospodarczym i podatkowym. Dotyczy to przede wszystkim długotrwałych, zaburzających bieżącą działalność gospodarczą kontroli czy też wszczynania kontroli tuż przed terminem przedawnienia zobowiązania podatkowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W odpowiedzi na wskazane powyżej potrzeby, przedmiotowy projekt reguluje kompleksowo funkcjonowanie nowej

instytucji – Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców – której utworzenie przewiduje projekt ustawy – Prawo przedsiębiorców, a ustanowienie (i utworzenie Biura Rzecznika) przewiduje art. 202 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców i inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.

Propozycje mają charakter powszechny i będą korzystnie oddziaływać na działających w Polsce mikro-, małych i średnich przedsiębiorców (rozumianych, tak jak w ustawie PP i określanych w dalszej części niniejszego OSR jako „przedsiębiorcy”). Wprowadzanie rozwiązań jest pożądane zarówno z punktu widzenia rozwoju przedsiębiorczości, jak i rozwoju całej gospodarki.

Podstawowym zadaniem Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców będzie dbałość o właściwe wdrożenie zasad „Konstytucji Biznesu” w praktyce, tak aby wspomniany pozytywny, prowalnościowy przełom w relacjach przedsiębiorców z organami administracji publicznej stał się faktem. Rzecznik ma stać na straży praw przedsiębiorców. Rzecznika powoływać będzie na okres 6 lat Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Osoba sprawująca tę funkcję będzie apolityczna i nie będzie mogła prowadzić działalności niedającej się pogodzić z pełnionym urzędem. Do zadań Rzecznika należeć będą w szczególności:

- opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących interesów przedsiębiorców oraz zasad wykonywania działalności gospodarczej;
- pomoc w organizacji mediacji pomiędzy przedsiębiorcami a organami administracji publicznej;
- współpraca z organizacjami pozarządowymi, społecznymi i zawodowymi.

W zakresie swojej działalności Rzecznik będzie mógł m.in.:

- występować do właściwych organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie lub zmianę innych aktów prawnych w sprawach dotyczących działalności gospodarczej;
- występować do właściwych organów z wnioskiem o wydanie objaśnień prawnych;
- żądać od organów władzy publicznej, organizacji lub instytucji złożenia wyjaśnień, udzielenia informacji lub udostępnienia akt i dokumentów;
- występować do Sądu Najwyższego z wnioskami w sprawie rozstrzygnięcia rozbieżności wykładni prawa w zakresie przepisów prawnych dotyczących działalności gospodarczej;
- występować z wnioskiem o przygotowanie oceny funkcjonowania aktu normatywnego lub jego części, o której mowa w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców;
- występować do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskami o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych;
- zwracać się do właściwych organów, organizacji lub instytucji z ocenami i wnioskami o podjęcie działań zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców oraz usprawnienia trybu załatwiania spraw w tym zakresie;
- zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnosić skargi i skargi kasacyjne do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w tych postępowaniach – na prawach przysługujących prokuratorowi;
- żądać wszczęcia przez uprawnionego oskarżyciela postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa wszczynane z urzędu.

Podjęcie czynności przez Rzecznika będzie następowało z urzędu bądź na wniosek. Realizacja jego zadań będzie następowała przy pomocy specjalnie powołanego w tym celu Biura.

Rozwiązania ustawowe polegające na wyodrębnieniu instytucji specjalizujących się w ochronie poszczególnych grup interesariuszy już funkcjonują w polskim porządku prawnym. Wystarczy chociażby wymienić powiatowych i miejskich rzeczników konsumentów działających na rzecz ochrony interesów konsumentów oraz Rzecznika Finansowego zajmującego się sprawami klientów podmiotów rynku finansowego. Mając na uwadze potrzebę ochrony przedsiębiorców z sektora MŚP, pożądane jest powołanie nowej wyspecjalizowanej instytucji dedykowanej sprawom tej grupy podmiotów.

Zakłada się, że Rzecznik będzie rozpatrywał co najmniej 20 tysięcy wniosków o interwencję, a następnie podejmował co najmniej 15 tysięcy interwencji rocznie o różnym stopniu zaangażowania, w tym np. obsługa skarg, występowanie z wnioskami do odpowiednich organów władzy publicznej, występowanie o wszczęcie postępowania administracyjnego i uczestnictwo w postępowaniach sądowych. Ponadto będzie opiniował rocznie co najmniej kilkadziesiąt projektów aktów prawnych wpływających na funkcjonowanie przedsiębiorców.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Instytucja Rzecznika (ombudsmana) reprezentującego interesy przedsiębiorców zaczyna pojawiać się w ostatnich latach w systemach prawno-instytucjonalnych coraz większej liczby państw.

Instytucje posiadające funkcje zbliżone do Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców działają m.in.: w USA, Korei Południowej, Australii, Gruzji oraz na Ukrainie.

Przykładowo w USA istnieje urząd federalnego Small Business and Agriculture Regulatory Enforcement Ombudsman, którego zadaniem jest pomoc małym przedsiębiorcom w relacjach z agencjami federalnymi. Ombudsman ustanawia, utrzymuje i koordynuje działalność 10 regionalnych *regulatory fairness boards*, których celem jest doradzanie i reprezentowanie Ombudsman w kwestiach regulacyjnych dla małego biznesu. Przedsiębiorcy mogą zgłaszać do Ombudsmana przypadki nadmiernych obciążeń z tytułu istniejącego prawa (powtarzane audyty/kontrole, nadmierne kary

i opłaty), który w ciągu 30 dni powinien uzyskać odpowiedź od właściwej agencji. Ombudsman przygotowuje ponadto roczne raporty dla Kongresu z ratingiem dla każdej agencji federalnej w zakresie responsywności dla małego biznesu. Niezależnie od powyższego, w części stanów USA funkcjonują stanowe urzędy SME Ombudsman.

Natomiast w Gruzji Rzecznik Biznesu powstał w wyniku przekształcenia w 2015 r. urzędu Rzecznika Podatników. Działa on z urzędu bądź na wniosek, a do jego podstawowych kompetencji należą: zwracanie się do instytucji specjalistycznych i naukowych o wyjaśnienia bądź wnioski; tworzenie grup roboczych, w skład których mogą wejść przedstawiciele organów publicznych i sektora prywatnego; współpraca z organami publicznymi oraz pełnienie funkcji konsultanta sądowego (*Amicus Curiae*) w Trybunale Konstytucyjnym.

Na Ukrainie Rzecznik Biznesu funkcjonuje od 2014 r., a jego głównym zadaniem jest rozpatrywanie skarg dotyczących przypadków korupcji i naruszania interesów przedsiębiorców przez władze rządowe i samorządowe.

We wszystkich państwach Unii Europejskiej ustanowieni są tzw. *SME envoy*, skupieni w *SME Assembly* pod przewodnictwem *EU SME Envoy*, którym jest Europejski Komisarz ds. Rynku Wewnętrznego i Usług. Ponadto w Republice Federalnej Niemiec w niektórych landach ustanowione są wyspecjalizowane urzędy, których zadaniem jest wspieranie mikro, małych i średnich przedsiębiorstw (np. w landach Nadrenia Północna-Westfalia oraz Badenia-Wirtembergia).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Mikro-, mali i średni przedsiębiorcy	Ponad 1,8 mln (mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw)	PARP, Raport o stanie sektora MSP w Polsce (2016)	Stworzenie instytucji, której zadaniem będzie ochrona ich praw i słuszych interesów.
Reprezentatywne organizacje pracodawców	4	Ustawa z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego	Prawo opiniowania kandydata na Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.
Rada Ministrów		Ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów	Powoływanie i odwoływanie Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki.
Sąd Najwyższy		Ustawa z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym	Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców będzie kolejną instytucją, która będzie miała prawo zwrócić się do Sądu Najwyższego z wnioskiem w sprawie rozstrzygnięcia rozbieżności wykładni prawa.
Naczelny Sąd Administracyjny, wojewódzkie sądy administracyjne		Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi	Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców będzie mógł występować do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskami o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych, a także wnosić skargi do sądu administracyjnego oraz uczestniczyć w postępowaniach przed sądami administracyjnymi na prawach przysługujących prokuratorowi.
Organy administracji	ok. 27 tys.	GUS tablice REGON 2015 r. – podmioty gospodarki narodowej – administracja publiczna	Konieczność reagowania na interwencje, zapytania, wnioski Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Propozycja była przedmiotem prac Zespołu do spraw Konstytucji Biznesu, organu pomocniczego Ministra Rozwoju. W skład Zespołu wchodził przedstawiciel świata nauki oraz praktycy prawa.

Propozycja była również przedmiotem prekonsultacji w ramach Zespołu do spraw Doskonalenia Regulacji Gospodarczych, będącego organem pomocniczym Ministra Rozwoju i Finansów, skupiającym przedstawicieli organizacji przedsiębiorców. Wstępny projekt ustawy został upubliczniony w dniu 18 listopada 2016 r., podczas Kongresu 590 w Rzeszowie, będącego forum wymiany idei i doświadczeń polskich specjalistów z zakresu biznesu, nauki, polityki i legislacji, w ramach pakietu „Konstytucja Biznesu”. Wstępny projekt został też zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rozwoju w dniu 18 listopada 2016 r.

Przeprowadzono szerokie konsultacje publiczne, w tym z reprezentatywnymi organizacjami przedsiębiorców i pracodawców, jak i reprezentatywnymi organizacjami związkowymi (luty–marzec 2017 r.). Lista podmiotów, którym projekt został przekazany w ramach konsultacji publicznych – w załączniku do OSR. Konferencja uzgodnieniowa odbyła się w dniu 24 kwietnia 2017 r.

Projekt został również przekazany do zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego oraz został uznany za uzgodniony przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt został opublikowany na stronie BIP RCL w ramach Rządowego Procesu Legislacyjnego oraz na stronie www.konsultacje.gov.pl

Projekt ustawy w swojej pierwotnej wersji zakładał powołanie Rzecznika Przedsiębiorców (tj. którego przedmiot działalności nie byłby ograniczony do mikro-, małych i średnich przedsiębiorców), jednak pod wpływem uwag zgłoszonych w konsultacjach publicznych oraz uzgodnieniach międzyresortowych postanowiono przedmiot jego działalności ograniczyć do spraw mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt ten zawierał także rozwiązanie w zakresie powołania nowej instytucji – Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców. W wyniku zgłoszonych uwag oraz po dokonaniu dodatkowej analizy odstąpiono jednak od procedowania przepisów projektu w tym zakresie.

Wyniki konsultacji zostaną przedstawione w raporcie z konsultacji.

Projekt zawierał także przepis dający Rzecznikowi możliwość wstrzymania kontroli w przypadku powzięcia podejrzenia uzasadnionego rażącego naruszenia przepisów prawa w toku jej przeprowadzania. Pod wpływem uwag zgłoszonych zarówno w wyniku uzgodnień, jak i konsultacji zrezygnowano z tego uprawnienia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												0
budżet państwa												0
JST												0
pozostałe jednostki												0
Wydatki ogółem	7,5	19	18	18	18	18	18	18	18	18	18	188,5
budżet państwa	7,5	19	18	18	18	18	18	18	18	18	18	188,5
JST												0
pozostałe jednostki												0
Saldo ogółem	-7,5	-19	-18	-18	-18	-18	-18	-18	-18	-18	-18	-188,5
budżet państwa	-7,5	-19	-18	-18	-18	-18	-18	-18	-18	-18	-18	-188,5
JST												0
pozostałe jednostki												0

Źródła finansowania	Wydatki związane z funkcjonowaniem Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców będą ujmowane w ustawie budżetowej i pokrywane ze środków budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki, co spowoduje konieczność zwiększenia tej części budżetu państwa o ww. kwoty. W projekcie ustawy uregulowano kwestię maksymalnego limitu wydatków oraz mechanizmów korygujących. W pierwszych dwóch latach funkcjonowania Rzecznika wystąpią koszty związane z uruchomieniem Biura Rzecznika (np. wydatki majątkowe), natomiast koszty związane z wynagrodzeniami będą wzrastały stopniowo wraz z zatrudnianiem kolejnych osób aż do osiągnięcia stanu docelowego.
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Planuje się, że środki finansowe na pokrycie wydatków związanych z funkcjonowaniem Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców zostaną sfinansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki. Przewiduje się, że w pierwszym roku funkcjonowania Biura Rzecznika koszty jego funkcjonowania wyniosą 7,5 mln zł (zgodnie z przepisami wprowadzającymi Rzecznik zostanie bowiem powołany w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy), w kolejnym (pierwszym pełnym) roku funkcjonowania Biura Rzecznika koszty jego funkcjonowania wyniosą 19 mln zł, zaś w kolejnych latach będą zbliżone do kosztów funkcjonowania Biura Rzecznika Finansowego lub Biura Rzecznika Praw Dziecka i wyniosą ok. 18 mln zł rocznie (uwzględniając przyszłą inflację i wzrost poziomu płac w gospodarce). Przewidywane docelowe zatrudnienie w Biurze Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców w przeliczeniu na pełne etaty wyniesie ok. 75 osób. Wydatki bieżące, takie jak: wydatki na materiały i wyposażenie, zakup energii, usługi telekomunikacyjne, usługi pocztowe, koszty wyjazdów i delegacji służbowych, koszty ekspertyz i analiz, koszt wynajmu powierzchni biurowej, zakup usług pozostałych: 7 mln zł. Wydatki na wynagrodzenia wraz z wydatkami pochodnymi od wynagrodzeń: 11 mln zł rocznie. W pierwszych dwóch latach funkcjonowania Rzecznika wystąpią koszty związane z uruchomieniem Biura Rzecznika (m.in. wydatki majątkowe, koszty utworzenia stanowisk pracy): 3 mln zł. W ww. tabeli skutków na sektor finansów publicznych budżet Rzecznika został ustalony na tym samym rocznym poziomie w ujęciu 10-letnim, jednak może on ulegać zmianie w poszczególnych latach ujętych w tym zestawieniu w zależności od potrzeb i doświadczeń funkcjonowania Rzecznika po początkowym okresie funkcjonowania.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Pośrednie oddziaływanie na sytuację dużych przedsiębiorców poprzez niektóre działania Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, w tym opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących zasad wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz występowanie do właściwych organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie lub zmianę innych aktów prawnych w sprawach dotyczących działalności gospodarczej.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Stworzenie instytucji umożliwiającej lepszą ochronę interesów mikro-, małych i średnich przedsiębiorców oraz poprawę środowiska, w którym funkcjonują. Powołanie wyspecjalizowanej instytucji dedykowanej sprawom przedsiębiorców, wyposażonej w specyficzny wachlarz uprawnień interwencyjnych zwiększy poziom ochrony ich interesów. Skuteczniejsze reagowanie administracji na problemy sygnalizowane przez przedsiębiorców. Zapewnienie bardziej partnerskich relacji między przedsiębiorcą a organami administracji publicznej. Pogłębienie zaufania w relacji przedsiębiorcy z administracją. Dzięki powołaniu Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców podmioty te nie będą miały wątpliwości, do jakiej instytucji mogą zwracać się z problemami w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł								

danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Projekt nie nakłada dodatkowych obciążeń regulacyjnych na przedsiębiorców. Uprawnienia, które wynikają dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorców z projektowanych przepisów, mają na celu wsparcie ich praw. Projekt może powodować dodatkowe obowiązki dla organów administracji publicznej (np. reagowanie na interwencje, zapytania, wnioski) oraz Sądu Najwyższego i Naczelnego Sądu Administracyjnego (odniesienie się do wniosku Rzecznika w sprawie rozstrzygnięcia rozbieżności wykładni prawa).		
9. Wpływ na rynek pracy		
Ulepszenie otoczenia instytucjonalno-prawnego wykonywania działalności gospodarczej w Polsce powinno zachęcić potencjalnych przedsiębiorców do rozpoczynania i rozwijania działalności, co pośrednio mogłoby przełożyć się na powstawanie nowych miejsc pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 marca 2018 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja nastąpi po 3 latach od wejścia przepisów w życie. Dokonana zostanie ocena działalności Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców poprzez zbadanie: – wniosków, które wpłynęły do Rzecznika wraz ze wskazaniem, czy w odpowiedzi na nie podjęte zostały odpowiednie czynności, wskazano wnioskodawcy przysługujące mu prawa i środki zaskarżenia, przekazano sprawę według właściwości czy też nie podjęto czynności; – podjętych przez Rzecznika interwencji wraz ze wskazaniem sposobu rozstrzygnięcia sprawy; – wniosków Rzecznika do właściwych organów o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie lub zmianę innych aktów prawnych; wniosków o wydanie objaśnień prawnych; wniosków o przygotowanie OSR <i>ex post</i>; wniosków do Sądu Najwyższego w sprawie rozstrzygnięcia rozbieżności wykładni prawa; wniosków o wszczęcie przez uprawnionego przedstawiciela postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
W załączniku – lista podmiotów, którym przekazano projekt w ramach konsultacji publicznych.		

Załącznik. Lista podmiotów, którym przekazano projekt w ramach konsultacji publicznych.

- 1) ABSL – Związek Liderów Sektora Usług Biznesu;
- 2) Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.;
- 3) Business Centre Club;
- 4) Europejskie Centrum Konsumenckie;
- 5) Federacja – Porozumienie Polskiego Rynku Nieruchomości;
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Forum Związków Zawodowych;
- 8) Fundacja im. Stefana Batorego;
- 9) Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
- 10) Fundacja Republikańska;
- 11) Geodezyjna Izba Gospodarcza;
- 12) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 13) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 14) Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym;
- 15) Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową;
- 16) Izba Domów Maklerskich;
- 17) Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”;
- 18) Izba Gospodarcza „Apteka Polska”;
- 19) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
- 20) Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- 21) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce;
- 22) Konfederacja Lewiatan;
- 23) Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce;
- 24) Kongres Budownictwa;
- 25) Krajowa Federacja Konsumentów;
- 26) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów;
- 27) Krajowa Izba Biopaliw;
- 28) Krajowa Izba Doradców Podatkowych;
- 29) Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych;
- 30) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 31) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 32) Krajowa Izba Gospodarki Morskiej;
- 33) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 34) Krajowa Izba Rozliczeniowa;
- 35) Krajowa Rada Izb Rolniczych;
- 36) Krajowa Rada Komornicza;
- 37) Krajowa Rada Notarialna;
- 38) Krajowa Izba Radców Prawnych;
- 39) Krajowa Rada Sądownictwa;
- 40) Krajowa Rada Spółdzielcza;
- 41) Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego;
- 42) Krajowy Związek Banków Spółdzielczych;
- 43) Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych;
- 44) Naczelna Organizacja Techniczna;
- 45) Naczelna Rada Adwokacka;
- 46) Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług;
- 47) Naczelny Sąd Administracyjny;
- 48) NSZZ Solidarność;
- 49) Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl;
- 50) Ogólnopolski Związek Pracodawców Niepublicznych Operatorów Poczтовых;
- 51) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 52) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kupców Drobnej
- 71) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 72) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
- 73) Polska Rada Biznesu;
- 74) Polska Izba Gospodarcza Eksporterów, Importerów i Kooperacji;
- 75) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji;
- 76) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 77) Polska Izba Handlu;
- 78) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 79) Polska Izba Inżynierów Budownictwa;
- 80) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- 81) Polska Izba Ochrony Osób i Mienia;
- 82) Polska Izba Ochrony;
- 83) Polska Izba Paliw Płynnych;
- 84) Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych;
- 85) Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa;
- 86) Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
- 87) Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych Polfarmed;
- 88) Polska Izba Rzeczoznawstwa Majątkowego;
- 89) Polska Izba Ubezpieczeń;
- 90) Polskie Towarzystwo Gospodarcze;
- 91) Sąd Najwyższy;
- 92) Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia;
- 93) Stowarzyszenie Archiwistów Polskich;
- 94) Stowarzyszenie Eksporterów Polskich;
- 95) Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych;
- 96) Stowarzyszenie Geodetów Polskich;
- 97) Stowarzyszenie Inspektorów Pracy RP;
- 98) Stowarzyszenie Konsumentów Polskich;
- 99) Stowarzyszenie Księgowych w Polsce;
- 100) Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności;
- 101) Stowarzyszenie Polskich Brokerów Polska Izba Brokerów;
- 102) Stowarzyszenie Polskich Energetyków;
- 103) Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości;
- 104) Stowarzyszenie Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych;
- 105) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie;
- 106) Towarzystwo Obrotu Energią;
- 107) Zrzeszenie Prawników Polskich;
- 108) Zrzeszenie Związków Zawodowych Energetyków;
- 109) Związek Armatorów Polskich;
- 110) Związek Banków Polskich;
- 111) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 112) Związek Maklerów i Doradców;
- 113) Związek Miast Polskich;
- 114) Związek Pracodawców AGD;
- 115) Związek Pracodawców Izby Recyklingu i Odzysku;
- 116) Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
- 117) Związek Pracodawców Polskiego Przemysłu Spirytusowego;
- 118) Związek Pracodawców Przemysłu i Urządzeń Pomiarowych;
- 119) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 120) Związek Polskiego Leasingu;

- Wytwórczości,
- 53) Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych;
 - 54) Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości;
 - 55) Polska Federacja Producentów Żywności, Związek Pracodawców;
 - 56) Polska Federacja Rynku Nieruchomości;
 - 57) Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych;
 - 58) Polska Izba Cła, Logistyki i Spedycji;
 - 59) Polska Izba Spedycji i Logistyki;
 - 60) Polska Organizacja Branży Parkingowej;
 - 61) Polski Fundusz Rozwoju S.A.;
 - 62) Polski Związek Pracodawców Budownictwa;
 - 63) Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej;
 - 64) Polski Związek Przemysłu Oponiarskiego;
 - 65) Polski Związek Windykacji;
 - 66) Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych;
 - 67) Polskie Towarzystwo Przemysłu i Rozdziału Energii Elektrycznej;
 - 68) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 69) Polska Izba Zielarsko-Medyczna i Drogerijna;
 - 70) Polska Organizacja Gazu Płynnego;

- 121) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 122) Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

RAPORT Z KONSULTACJI
projektu ustawy o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców

I. Informacje ogólne

Projekt ustawy o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców stanowi część pakietu „Konstytucja Biznesu”. Celem projektu jest uregulowanie instytucji Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. Ze względu na uwagi Rady Dialogu Społecznego, aktualnie zrezygnowano z utworzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców. Projekt ustawy w swojej pierwotnej wersji zakładał powołanie Rzecznika Przedsiębiorców (tj. którego przedmiot działalności nie byłby ograniczony do mikro-, małych i średnich przedsiębiorców), jednak w wyniku uwag zgłoszonych w ramach uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacjach publicznych postanowiono przedmiot jego działalności ograniczyć do spraw mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Zadaniem Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców będzie stanie na straży i ochrona praw przedsiębiorców z sektora MŚP. W zakresie jego kompetencji znajdują się m.in. opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących interesów przedsiębiorców, występowanie do odpowiednich organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, a także do odpowiednich urzędów z wnioskami o wydanie objaśnień prawnych szczególnie skomplikowanych przepisów dotyczących działalności gospodarczej, zwracanie się do odpowiednich organów, organizacji i instytucji z wnioskami o podjęcie odpowiednich działań oraz możliwość wstrzymywania kontroli przedsiębiorcy w przypadku dostrzeżenia naruszeń prawa.

II. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy został przesłany pismem z dnia 10 lutego 2017 r. następującym podmiotom:

- ABSL – Związek Liderów Sektora Usług Biznesu
- Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.
- Business Centre Club
- Europejskie Centrum Konsumenckie
- Federacja – Porozumienie Polskiego Rynku Nieruchomości
- Forum Związków Zawodowych
- Fundacja im. Stefana Batorego
- Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
- Fundacja Republikańska
- Geodezyjna Izba Gospodarcza
- Górnicza Izba Przemysłowo- Handlowa
- Hutnicza Izba Przemysłowo – Handlowa

- Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym
- Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową
- Izba Domów Maklerskich
- Izba Gospodarcza "Wodociągi Polskie"
- Izba Gospodarcza „Apteka Polska”
- Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
- Izba Gospodarcza Gazownictwa,
- Izba Przemysłowo - Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce
- Konfederacja Lewiatan,
- Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce Związek Pracodawców
- Kongres Budownictwa
- Krajowa Federacja Konsumentów
- Krajowa Izba Biegłych Rewidentów
- Krajowa Izba Biopaliw
- Krajowa Izba Doradców Podatkowych
- Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji
- Krajowa Izba Gospodarki Morskiej
- Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
- Krajowa Izba Rozliczeniowa
- Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych
- Krajowa Izba Gospodarcza
- Krajowa Rada Izb Rolniczych
- Krajowa Rada Komornicza
- Krajowa Rada Notarialna
- Krajowa Rada Radców Prawnych
- Krajowa Rada Sądownictwa
- Krajowa Rada Spółdzielcza
- Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego
- Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych
- Naczelna Rada Adwokacka
- Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
- NSZZ Solidarność
- Ogólnopolski Związek Pracodawców Niepublicznych Operatorów Pocztowych
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
- Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kupców Drobnej Wytwórczości
- Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
- Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych
- Polska Federacja Producentów Żywności, Związek Pracodawców
- Polska Federacja Rynku Nieruchomości

- Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych
- Polska Izba Cła, Logistyki i Spedycji
- Polska Izba Gospodarcza Eksporterów, Importerów i Kooperacji
- Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji
- Polska Izba Handlu
- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
- Polska Izba Inżynierów Budownictwa
- Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
- Polska Izba Ochrony Osób i Mienia
- Polska Izba Ochrony
- Polska Izba Paliw Płynnych
- Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych
- Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa
- Polska Izba Przemysłu Chemicznego
- Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i WYROBÓW MEDYCZNYCH POLFARMED
- Polska Izba Rzeczoznawstwa Majątkowego
- Polska Izba Ubezpieczeń
- Polska Izba Zielarsko - Medyczna i Drogerijna
- Polska Izba Gospodarki Odpadami
- Polska Organizacja Branży Parkingowej
- Polska Organizacja Gazu Płynnego
- Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
- Polska Rada Biznesu
- Polski Fundusz Rozwoju
- Polski Związek Pracodawców Budownictwa
- Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej
- Polski Związek Windykacji,
- Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych
- Polskie Towarzystwo Przemysłu i Rozdziału Energii Elektrycznej
- Polski Związek Przemysłu Oponiarskiego
- Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
- Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia
- Stowarzyszenie Archiwistów Polskich
- Stowarzyszenie Eksporterów Polskich
- Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych
- Stowarzyszenie Geodetów Polskich
- Stowarzyszenie Inspektorów Pracy RP
- Stowarzyszenie Konsumentów Polskich

- Stowarzyszenie Księgowych w Polsce
- Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności
- Stowarzyszenie Polskich Brokerów Polska Izba Brokerów
- Stowarzyszenie Polskich Energetyków
- Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości
- Stowarzyszenie Towarzystw Funduszy Inwestycyjnych,
- Stowarzyszenie Producentów WYROBÓW Czekoladowych i Cukierniczych
- Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie
- Towarzystwo Obrotu Energią
- Unia Metropolii Polskich
- Unia Miasteczek Polskich
- Zrzeszenie Związków Zawodowych Energetyków
- Związek Armatorów Polskich
- Związek Banków Polskich
- Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej
- Związek Maklerów i Doradców
- Związek Miast Polskich
- Związek Powiatów Polskich
- Związek Pracodawców AGD
- Związek Pracodawców Izby Recyklingu i Odzysku
- Związek Pracodawców Mediów Publicznych
- Związek Pracodawców Polskiego Przemysłu Spirytusowego
- Związek Pracodawców Przemysłu i Urządzeń Pomiarowych
- Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
- Związek Przedsiębiorstw Leasingowych
- Związek Rzemiosła Polskiego
- Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji społecznych dotyczyły w szczególności konieczności zapewnienia niezależności instytucji Rzecznika, niecelowości powoływania Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców, kompetencji Rzecznika.

Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji publicznych były także przedmiotem dyskusji na Konferencji uzgodnieniowej w dniu 24 kwietnia 2017 r.

Szczegółowe omówienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji zostało przedstawione w załączniku.

III. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

W toku prac nad projektem ustawy nie zasięgnięto opinii oraz nie przeprowadzono konsultacji ani uzgodnień z właściwymi organami i instytucjami Unii europejskiej, w tym EBC. Stosownie do § 42

ust. 1 pkt 2 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów*, zwrócono się o przedstawienie opinii na temat zgodności projektów z prawem UE. Minister Spraw zagranicznych w piśmie (DPUE.920.389.2017/2/msz) wyraził opinię, że projekt nie jest sprzeczny z prawem UE.

IV. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Stosownie do art. 5 ustawy z 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz art. 52 § 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. - *Regulamin pracy Rady Ministrów* projekt ustawy został udostępniony w BIP Rządowego Centrum Legislacji oraz na stronie rządowego portalu konsultacji publicznych (konsultacje on-line). Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania udziałem w pracach nad projektem w trybie przepisów ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Warszawa, 8 września 2017 r.

Załącznik do raportu z konsultacji projektu ustawy o Rzeczniku Przedsiębiorców (aktualny tytuł – projekt ustawy o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców)

I.p.	Propozycja	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MR Uwaga uwzględniona/nieuwzględniona komentarz
Uwagi ogólne				
1.		Lewiatan	Konfederacja Lewiatan pozytywnie ocenia wszelkie inicjatywy zmierzające do utworzenia nowych lub wzmocnienia istniejących kanałów współpracy pomiędzy administracją rządową a środowiskiem przedsiębiorców. Doświadczenia współpracy z Ministerstwem Rozwoju (wcześniej Ministerstwem Gospodarki) w ramach prac zespołu ds. deregulacji pokazują, że przy dobrej woli wszystkich stron można przygotować propozycje legislacyjne wspierane przez środowiska biznesu. Projekt ustawy powołującej Komisję Wspólną Rządu i Przedsiębiorców traktujemy jako próbę przeniesienia doświadczeń z prac zespołu ds. deregulacji na bardziej uniwersalny poziom. Zdaniem Konfederacji Lewiatan, pomimo dużego otwarcia i starań ze strony przedstawicieli Ministerstwa Rozwoju, nie udało się podczas tzw. prekonsultacji projektu rozstrzygnąć istotnych wątpliwości dotyczących relacji pomiędzy projektowaną Komisją a Radą Dialogu Społecznego. Dlatego uważamy, iż bez wsparcia partnerów społecznych, zasiadających w Radzie Dialogu Społecznego, szanse na sukces Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców będą niewielkie.	MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.
2.		ZBP-Związek Banków Polskich	Proponowana ustawa powinna zawierać definicje odpowiednio: Organu, Instytucji (nie wiemy jak należy interpretować zapisy dot. Instytucji, czy dotyczy to np. banków, ubezpieczycieli etc.;	Uwaga nieuwzględniona Takie same określenia zostały użyte w ustawie o RPO (np. art. 14 pkt 2) i w ustawie tej nie wprowadza się definicji ww. pojęć. W ocenie MR, pojęcia, o których mowa w uwadze, powinny być rozumiane identycznie jak w przypadku zadań RPO.

			Jednocześnie w ocenie środowiska bankowego urząd Rzecznika Przedsiębiorców z założenia powinien być niezależny od organów państwowych, aby gwarantować bezstronność w stosunkach: Państwo/Rząd – Przedsiębiorca).	Wyjaśnienie Projekt ustawy w swojej pierwotnej wersji zakładał powołanie Rzecznika Przedsiębiorców (tj. którego przedmiot działalności nie byłby ograniczony do mikro-, małych i średnich przedsiębiorców), jednak pod wpływem uwag zgłoszonych w ramach uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacjach publicznych postanowiono przedmiot jego działalności ograniczyć do spraw mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Zaproponowane w projekcie rozwiązania zmierzają do takiego ukształtowania pozycji Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, aby jego działalność była autonomiczna. Projekt nie przewiduje rozwiązań, które pozwalałyby instytucjom państwowym/rządowym wpływać na działalność merytoryczną Rzecznika.
--	--	--	--	---

3.	PSG-Polska Spółka Gazownictwa	Komisja Wspólna Rządu i Przedsiębiorców zwana dalej „Komisją Wspólną” Przedstawioną propozycję w sprawie powołania Komisji Wspólnej oceniamy pozytywnie. Zgodnie z Art.1 ust. 1 projektowanej ustawy Komisja ta ma mieć za zadanie stworzenie forum, w ramach którego wypracowywane mają być wspólne stanowiska rządu i przedsiębiorców. Przedmiotem prac Komisji Wspólnej mają być sprawy dotyczące wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Polski oraz polityki państwa w stosunku do przedsiębiorców. Zgodnie z założeniami ma ona za zadanie w szczególności działać na rzecz realizacji zasad: wolności działalności gospodarczej, pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej, bezstronności i równego traktowania, zrównoważonego rozwoju oraz zasady uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów oraz słuszych interesów przedsiębiorców. Istotnym zadaniem będzie udział Komisji Wspólnej w procesie stanowienia aktów prawnych, programów i wszelkich innych dokumentów rządowych o istotnym znaczeniu dla przedsiębiorców. Chodzi o konsultowanie i opiniowanie projektów podczas ich opracowywania tzw. prekonsultacji oraz analizowanie informacji o nich pod kątem obciążeń publicznoprawnych i skutków finansowych. W obecnym stanie prawnym organizacje reprezentujące przedsiębiorców mogą uczestniczyć w procesie tworzenia projektów aktów prawnych m.in. przez przysyłanie swoich stanowisk i uwag w ramach konsultacji społecznych oraz poprzez uczestnictwo w konferencjach uzgodnieniowych. W założeniach <i>Projektu</i> jest włączenie ich do prac na etapie opracowywania koncepcji zmian i prekonsultacji projektu. Wpłynie to w naszej ocenie pozytywnie na jakość przygotowywanych projektów dzięki doświadczeniu przedsiębiorców i ich wiedzy w zakresie prowadzenia działalności i wszystkich barier ją ograniczających. Zgodnie z art. 3 <i>Projektu</i> Komisja Wspólna opierać się będzie na współpracy dwóch stron: rządowej oraz przedsiębiorców. W skład strony rządowej wejdą przedstawiciele Rady Ministrów wskazani przez Prezesa Rady Ministrów. Stronę przedsiębiorców stanowić będą wyznaczeni przedstawiciele reprezentatywnych organizacji przedsiębiorców ustalonych według kryteriów określonych w art. 4 <i>Projektu</i>. Zgodnie z tym przepisem, za reprezentatywną uznana będzie organizacja przedsiębiorców o charakterze ponadbranżowym, działająca na podstawie ustawy o organizacjach pracodawców, ustawy o rzemiośle lub ustawy o izbach gospodarczych. Dodatkowo, każda z tych organizacji będzie musiała spełnić łącznie trzy dodatkowe warunki: a) zrzeszania (bezpośrednio lub pośrednio) 5 tys. przedsiębiorców albo też mniejszej ich liczby, ale pod warunkiem, że zatrudniają oni łącznie co najmniej 100 tys. pracowników, b) zrzeszeni przedsiębiorcy muszą prowadzić podstawowy rodzaj swojej	MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.
----	-------------------------------	---	---

			działalności w co najmniej połowie sekcji PKD, c) przedsiębiorcy ci muszą mieć siedziby w co najmniej połowie województw. Wskazane warunki w naszej ocenie są nieadekwatne do realiów gospodarczych w Polsce albowiem wykluczają w naszej ocenie zbyt wiele organizacji przedsiębiorców działających np. na podstawie ustawy o izbach gospodarczych, które nie spełniają tych warunków mimo, że uznać je można za reprezentowane. Postulujemy o obniżenie warunku zatrudniania łącznie z „co najmniej 100 tys. pracowników” na „co najmniej 50 tys. pracowników”. Stanowisko PSG w przedmiocie Komisji Wspólnej W ocenie PSG zapisy <i>Projektu</i> powołujące Komisję Wspólną Rządu i Przedsiębiorców korzystnie mogą wpłynąć na rozwój przedsiębiorczości poprzez zapewnienie możliwości wspólnego opracowania i wskazania koniecznych zmian w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej. Wpłynie to w perspektywie wieloletniej pozytywnie na racjonalizację działalności i zapewni spójność z koncepcją rozwoju procesów biznesowych w nowoczesnych przedsiębiorstwach.	
			Rzecznik Przedsiębiorców zwany dalej „Rzecznikiem” Projekt w Art. 18 ustanawia Rzecznika Przedsiębiorców, którego głównym zadaniem ma być stanie na straży praw przedsiębiorców wynikających z Konstytucji, ustaw i innych przepisów prawa, w tym przede wszystkim: zasady wolności działalności gospodarczej zakazu dyskryminacji w życiu gospodarczym, a więc bezstronnego i równego traktowania przedsiębiorców, czy uczciwej konkurencji i słuszych interesów przedsiębiorców. Stanowisko PSG w sprawie Rzecznika Przedsiębiorców <u>W ocenie PSG powoływanie nowego organu centralnej administracji rządowej uznajemy za niecelowe.</u> Rzecznik w naszej ocenie nie zapewni przestrzegania praw przedsiębiorców określonych w Konstytucji i ustawach jeśli nieprawidłowo będzie funkcjonować państwo. W naszej ocenie istniejące gwarancje przestrzegania prawa w tym prawa przedsiębiorców są wystarczające i nie ma potrzeby powoływania nowego organu administracji rządowej, który miałby stać na ich straży.	Wyjaśnienie Projekt ustawy w swojej pierwotnej wersji zakładał powołanie Rzecznika Przedsiębiorców (tj. którego przedmiot działalności nie byłby ograniczony do mikro-, małych i średnich przedsiębiorców), jednak pod wpływem uwag zgłoszonych w ramach uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacjach publicznych postanowiono przedmiot jego działalności ograniczyć do spraw mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Uwaga nieuwzględniona Obecnie żadna instytucja państwowa nie działa na rzecz

				ochrony praw przedsiębiorców. Przedsiębiorcy, w szczególności prowadzący działalność gospodarczą na niewielką skalę, sygnalizują, że nie mogą uzyskać odpowiedniej pomocy spośród działających organów państwowych a jednocześnie są obowiązani wypełniać wiele obowiązków prawnych, niekiedy nadmiernie uciążliwych. Ponadto, w dobie dynamicznie zmieniających się warunków ekonomicznych i prawnych Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców mógłby przysłużyć się przedsiębiorcom pomocą we wprowadzaniu jedynie uzasadnionych obowiązków lub eliminacji nieprawidłowych albo zbędnych regulacji prawnych bądź bezpodstawnych praktyk organów.
4.		NRA- Naczelna Rada Adwokacka	1.1. SKŁAD KOMISJI WSPÓLNEJ. Zastrzeżenia mogą budzić zasady reprezentacji strony przedsiębiorców w kontekście wyłączenia z nich dwóch grup: (a) organizacji przedsiębiorców o charakterze branżowym; (b) samorządów zawodowych w przypadku zawodów, które z założenia mogą być wykonywane wyłącznie przez przedsiębiorców (samorząd adwokacki, samorząd notarialny). Ograniczając w ten sposób reprezentację w ramach Komisji Wspólnej może dojść do niepotrzebnego ograniczenia pola zainteresowań Komisji Wspólnej oraz wyrażania przez Komisję Wspólną poglądów wyłącznie części przedsiębiorców.	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.
			1.2. RZECZNIK PRZEDSIĘBIORCÓW.	Uwaga częściowo

			Za niewystarczające należy uznać wymagania stawiane Rzecznikowi Przedsiębiorców. Osoba taka, jeżeli ma należycie wypełniać swoje funkcje, musi dysponować nie tylko formalnym wykształceniem, ale również odpowiednim doświadczeniem życiowym, pozwalającym zrozumieć potrzeby i problemy przedsiębiorców. Za zasadne należy więc uznać umieszczenie w art. 19 ustawy dodatkowego wymagania, analogicznego do wymagań stawianych Rzecznikowi Praw Dziecka na podstawie art. 1 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 6 stycznia 2000 roku o Rzeczniku Praw Dziecka (tekst jednolity: Dz.U. 2015 r., poz. 2086, z późn. zm.). Wymaganie takie powinno zostać ukształtowane jako wymóg co najmniej 5-letniego okresu prowadzenia działalności gospodarczej lub pełnienia funkcji członka organu zarządzającego podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą. Pominiecie takiego wymogu rodzi znaczne ryzyko, że osoba powołana na urząd Rzecznika Przedsiębiorców nie będzie posiadała świadomości prawdziwych problemów przedsiębiorców oraz wiedzy na temat środków, które mogą faktycznie pomóc w ich rozwiązaniu. Kolejnym zagadnieniem jest kwestia możliwości odwołania Rzecznika Przedsiębiorców. Zasadnym wydaje się rozszerzenie przyczyn odwołania Rzecznika o naruszenie zakazów, określonych w art. 23 ust. 2 ustawy. Stanowiłoby to naturalną sankcję ich naruszenia. Uprawnienia Rzecznika Przedsiębiorców są w znaczącym stopniu ograniczone w porównaniu z innymi tego typu organami w zakresie postępowań sądowych i administracyjnych. Mając świadomość, że sytuacja przedsiębiorców jest odmienna od innych grup społecznych, których świadomość prawna i możliwości finansowe są znacząco niższe, to jednak dla zapewnienia realnych możliwości działania Rzecznika Przedsiębiorców zasadne byłoby wyposażenie go w następujące kompetencje: 1. prawo zwrócenia się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wniesienia skargi do sądu administracyjnego, a także uczestnictwa w tych postępowaniach - na prawach przysługujących prokuratorowi; 2. prawo wystąpienia z wnioskiem o ukaranie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Jeżeli Rzecznik Przedsiębiorców ma być głównie rzecznikiem przedsiębiorców w ich sporach z administracją publiczną, takie uprawnienia są niezbędne dla zapewnienia mu realnych instrumentów pełnienia swojego urzędu. Nie wydaje się natomiast konieczne wyposażenie Rzecznika Przedsiębiorców w szersze uprawnienia w zakresie postępowań cywilnych z uwagi na fakt, że w tego typu postępowaniach mamy do czynienia ze sporem dwóch równorzędnych podmiotów.	uwzględniona Uzupełniono przepis regulujący kompetencje Rzecznika o wymagania w zakresie wykształcenia oraz doświadczenia zawodowego Uwaga dotycząca rozszerzenia katalogu przypadków uzasadniających odwołanie Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców z powodu naruszenia zakazów określonych w art. 23 ust. 2 projektu została uwzględniona. Wprowadzono jako przesłankę pozwalającą na odwołanie Rzecznika - rażącego naruszenia przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej lub ustaw. MR nie podziela stanowiska, że nieprzyznanie Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców uprawnienia do inicjowania postępowań administracyjnych i brania w nich udziału na zasadach analogicznych dla prokuratora będzie znacząco ograniczało skuteczność jego działań. W obecnym stanie prawnym w odniesieniu do postępowań administracyjnych przedmiotem wniosku prokuratora jest żądanie załatwienia sprawy w drodze
--	--	--	---	--

				decyzji; nie może być to natomiast żądanie usunięcia stanu niezgodnego z prawem. Żądanie wszczęcia postępowania wniesione przez prokuratora do właściwego organu podlega rozpatrzeniu na zasadach i w trybie przewidzianych w KPA. W odróżnieniu jednak od strony postępowania prokurator nie opiera żądania załatwienia sprawy na interesie prawnym ani obowiązku, określonym przepisem prawa materialnego, lecz jedynie na podstawie niezgodnego z prawem zaniechania wszczęcia przez organ administracji publicznej postępowania w sprawie dotyczącej innej osoby. Udział prokuratora w postępowaniu administracyjnym jest zatem bardzo wyjątkowy i nie wydaje się, by w praktyce zachodziła potrzeba przyznania tego rodzaju uprawnienia kolejnemu podmiotowi. Ocena propozycji umożliwienia Rzecznikowi występowania z wnioskiem o ukaranie w postępowaniu w sprawach wykroczeń, <i>in abstracto</i>, bez ustalenia katalogu spraw jest znacząco utrudniona. Niejasny jest przy tym cel przyznania Rzecznikowi takiego uprawnienia (tj. w stosunku do czynów o małej społecznej szkodliwości).
--	--	--	--	---

5.	BCC – Business Centre Club	1. Ze względu na fakt, iż rząd, na skutek zgłaszanych przez przedstawicieli wielu środowisk i organizacji przedsiębiorców, pracodawców i związków zawodowych, poinformował o wycofaniu swojej propozycji ustawowego ustanowienia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców, zdaniem min. M. Haładyja na posiedzeniu Zespołu doraźnego ds. SOR, ZP BCC nie zgłasza uwag do tej części projektu ustawy. 2. ZP BCC krytycznie ocenia zawartą w Projekcie ustawy zasadę powoływania oraz usytuowania Rzecznika Przedsiębiorców jako instytucji działającej w ramach administracji rządowej. Projekt ustawy stanowi, iż Rzecznik - „ (...) <i>strzeże poszanowania zasady wolności działalności gospodarczej, pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej, bezstronności i równego traktowania (...) oraz słuszných interesów przedsiębiorców</i>”. Aby tak postawione zadania można było wykonywać rzetelnie, w sposób nie budzący wątpliwości, instytucja Rzecznika Przedsiębiorców powinna spełniać fundamentalny warunek – niezależności od, zarówno, jednej – przedsiębiorców, jak i drugiej strony – administracji rządowej. Bez spełnienia tego podstawowego warunku zaufanie strony przedsiębiorców do działań Rzecznika będzie bardzo ograniczone a jego bezstronność może być podważana, w szczególności w sytuacjach konfliktowych, kiedy w różnego rodzaju sporach przedsiębiorców z organami administracji Rzecznik Przedsiębiorców, ex definitione, powinien bronić słusznego interesu przedsiębiorcy, przeciwstawiając się presji urzędników administracji lub nawet, jak stanowią zapisy projektu ustawy - „<i>żądać wszczęcia przez uprawnionego oskarżyciela postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa</i>” (art. 25.7). Tymczasem, jak stanowi art. 20.1. – „<i>Rzecznika powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki</i>” oraz art. 23.1. – „<i>Rzecznik jest centralnym organem administracji rządowej</i>”. W związku z powyższym usytuowaniem instytucji Rzecznika w ramach administracji rządowej, rodzą się uzasadnione wątpliwości jak zachowa się Rzecznik np. w sytuacji, kiedy: - o popełnienie przestępstwa będzie posądzony urzędnik administracji rządowej? (art. 25.7) - będzie musiał zdecydować o powzięciu (lub nie) „<i>uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów prawa w toku kontroli</i>” lub zdecydować, iż wyjaśnienia ze strony organu kontroli są (lub nie są) „<i>satysfakcjonujące</i>”, co będzie przesądzać o wstrzymaniu (lub nie) kontroli przedsiębiorcy? (art. 28) Wymienione oraz inne, podobne wątpliwości stanowią podstawę do przyjęcia przez ZP BCC stanowiska, że instytucja Rzecznika może być wprawdzie użyteczna, w szczególności w obronie praw drobnych, niezrzeszonych przedsiębiorców, ale	MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców. Wyjaśnienie W analogiczny sposób do zaproponowanego w projekcie powoływany jest Rzecznik Finansowy (art. 11 ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym). Nie wpływa to jednak na jego ew. zależność od rządu. Decydujący w tym zakresie jest zakres zadań i uprawnień jakie będą przysługiwały Rzecznikowi. Przyjęcie zaproponowanej w uwadze nazwy dla Rzecznika, mimo że zgodne ze spotykaną praktyką nazywania organów/instytucji pełniących funkcje związane z ochroną danej kategorii podmiotów, nie będzie w pełni oddawała istoty działania Rzecznika. Ma on dbać także o ochronę słuszných interesów przedsiębiorców.
----	----------------------------	--	---

			zostanie zaakceptowana jedynie pod warunkiem, że: 1) Rzecznik nie będzie powoływany przez Prezesa RM lecz przez Sejm RP, oraz w takiej procedurze wyłaniania kandydatów, która będzie równoważyć wpływ rządu i środowiska przedsiębiorców na ich wybór; 3. Nazwa instytucji Rzecznika zostanie zmieniona na - „Rzecznik Praw Przedsiębiorców”, co znacznie lepiej odda charakter jego działań wymienionych w ustawie oraz nie będzie wkraczać w podstawową funkcję, pełnioną przez organizację przedsiębiorców, jako ich rzeczników w kontaktach ze wszystkimi interesariuszami.	
6.		OPZZ	OPZZ negatywnie ocenia planowane powołanie nowej instytucji: Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców. Utworzenie Komisji negatywnie wpłynie na funkcjonowanie istniejących instytucji dialogu społecznego, przede wszystkim Rady Dialogu Społecznego. Zakres przedmiotowy spraw, które według Konstytucji Biznesu ma rozpatrywać Komisja Wspólna Rządu i Przedsiębiorców w praktyce będzie pokrywać się zakresem prac ustawowo przypisanych do kompetencji Rady Dialogu Społecznego, jednak ustalenia w Komisji będą zapadać bez uczestnictwa organizacji reprezentujących pracowników. Jednocześnie w Komisji swoją reprezentację będą mieli, poza przedstawicielami organizacji przedsiębiorców, także przedstawiciele organizacji pracodawców będący także członkami Rady Dialogu Społecznego. Będzie tworzyć się zatem pokusa, aby zagadnienia rozpatrywać w Komisji, kosztem roli Rady Dialogu Społecznego. Utworzenie Komisji stworzy nierównowagę między możliwością oddziaływania na politykę państwa organizacji reprezentujących interesy przedsiębiorców i organizacji reprezentujących pracowników na korzyść tych pierwszych. Tym bardziej, że Rada Ministrów i jej poszczególni członkowie będą zobowiązani do konsultowania z Komisją projektów dokumentów a jej opinia będzie do nich dołączana. W rezultacie dialog społeczny, który jest podstawą kształtowania społecznej gospodarki rynkowej, a jego instytucjonalnym forum na poziomie krajowym jest Rada Dialogu Społecznego zostanie osłabiony mimo, że konieczne są działania idące w przeciwnym kierunku: wzmocnienia roli dialogu społecznego w zarządzaniu procesami gospodarczymi i społecznymi w kraju.	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.

		OPZZ negatywnie ocenia planowane przez projektodawcę ustanowienie instytucji Rzecznika Praw Przedsiębiorcy. W naszej ocenie, istniejące instytucje stojące na straży przestrzegania praw obywateli takie jak np. Rzecznik Praw Obywatelskich mogą zapewnić odpowiednie wsparcie prowadzącym działalność gospodarczą w ochronie ich praw wynikających z obowiązującego prawa. Instytucja Rzecznika w hierarchii instytucji publicznych uzyskalaby pozycję, w rezultacie której realizowałby on niektóre kompetencje analogicznie do funkcjonariusza publicznego (będzie on powoływany przez Prezesa Rady Ministrów i stanowić centralny organ administracji rządowej). Wyposażenie instytucji Rzecznika Praw Przedsiębiorcy w szereg ważkich uprawnień związanych ze stanem na straży praw przedsiębiorców i ich interesów, jest niezasadne i uprzywilejowuje kategorię obywateli prowadzących działalność gospodarczą względem innych, w tym pracowników i reprezentujących ich organizacji, poprzez stworzenie dedykowanej im instytucji. Podmioty działające w gospodarce inne niż przedsiębiorcy nie posiadają osobnej instytucji zajmującej się wspieraniem ich w ochronie praw o tak szerokich kompetencjach, nie ma np. odpowiadającego instytucji Rzecznika Praw Przedsiębiorcy podmiotu stojącego na straży przestrzegania praw pracowniczych, w tym wolności zrzeszania się w związki zawodowe. W obronie praw pracowniczych występują związki zawodowe będące częścią zinstytucjonalizowanego dialogu społecznego w kraju. Państwowa Inspekcja Pracy jest z kolei instytucją, której misją jest skuteczne egzekwowanie przepisów prawa pracy, w tym bezpieczeństwa i higieny pracy oraz działania prewencyjne, zmierzające do ograniczenia zagrożeń wypadkowych i poszanowania prawa pracy. Cel działania tej instytucji publicznej nie jest tożsamy z obroną praw pracowniczych, co uprawniałoby do postawienia wniosku o stworzenie instytucji analogicznie broniącej praw przedsiębiorców. Państwowa Inspekcja Pracy od lat zmagą się z niesłuszną krytyką nadmiernie obciążających przedsiębiorców prowadzonych przez tą instytucję kontroli i sprzeciwem wobec prawa do jej prowadzenia bez zapowiedzi. Tym czasem Rzecznik Praw Przedsiębiorców zostanie wyposażony w uprawnienie występowania do organów i instytucji z wnioskami i ocenami, w tym o podjęcie inicjatywy ustawodawczej. Ponadto, na rzecz osób prowadzących działalność gospodarczą działają organizacje zrzeszające przedsiębiorców i pracodawców, funkcjonuje także Rada Dialogu Społecznego, w której reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe oraz strona rządowa prowadzą dialog w celu zapewnienia warunków rozwoju społeczno-gospodarczego oraz zwiększenia konkurencyjności polskiej gospodarki i spójności społecznej. Rada Dialogu Społecznego stanowi przestrzeń, w której strony mogą wypracować rozwiązania na rzecz lepszego zagwarantowania przestrzegania praw obywateli. Jeśli projektodawca diagnozuje w funkcjonowaniu instytucji publicznych i wymiaru sprawiedliwości kwestie wymagające zmian dla podniesienia sprawności realizacji ich	Wyjaśnienie Wskazane przez autora uwagi instytucje mające na celu zapewnienie ochrony praw i interesów przedsiębiorców nie koncentrują swoich zadań wokół specyfiki prowadzenia działalności gospodarczej. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców ma być podmiotem, którego działania będą sprofilowane pod kątem potrzeb przedsiębiorców. Istotna może okazać się także funkcja podejmowania interwencji w indywidualnych sprawach. Potrzeba powołania Rzecznika nie wynika z chęci zapewnienia przedsiębiorcom uprzywilejowanej względem innych podmiotów pozycji, lecz ochroną w przypadkach na to zasługujących, w szczególności mając na uwadze okoliczność, że wśród 2,4 mln grupy przedsiębiorców przeważająca większość działa w sektorze mikro i małych przedsiębiorstw i w praktyce to ci przedsiębiorcy mogą być zainteresowani pomocą ze strony Rzecznika.
--	--	---	--

			zadań na rzecz obywateli, w tym osób prowadzących działalność gospodarczą, powinien przygotować rozwiązania legislacyjne na rzecz lepszego zagwarantowania im przestrzegania i egzekucji ich praw. Zwiększenie efektywności istniejących instytucji może nastąpić poprzez choćby usunięcie niespójnych przepisów prawa i lepszą organizację procedur administracyjnych czy doposażenie kompetencyjne, organizacyjne i finansowe tych instytucji.	
7.		Zarząd Regionu Gdańskiego NSZZ „Solidarność”	Nie do przyjęcia jest propozycja tworzenia specjalnej Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców oraz Rzecznika przedsiębiorców. Zasada wyboru reprezentantów (przez reprezentatywne organizacje pracodawców) jednoznacznie sugeruje, że miałyby to być super rada dialogu tylko bez przedstawicieli związków zawodowych. Oznacza to dalszą erozję umocowanego konstytucyjnie trójstronnego dialogu społecznego, na co nie zdecydowała się nawet poprzednia koalicja rządząca.	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.
8.		Pracodawcy RP	Dla środowiska pracodawców priorytetowe znaczenie ma Rada Dialogu Społecznego. Strona rządowa zdecydowała się zrezygnować z tworzenia nowej instytucji, jaką byłaby Komisja Wspólna Rządu i Przedsiębiorców. W drugiej części ustawa wprowadza nową instytucję — Rzecznika Przedsiębiorców. Wśród zadań Rzecznika znajdują się m.in. podejmowanie działań w zakresie ochrony interesu przedsiębiorców, opiniowanie aktów prawnych dotyczących przedsiębiorczości, pomoc w organizacji mediacji między przedsiębiorcami a organami administracji publicznej, współpraca z organizacjami pozarządowymi, społecznymi i zawodowymi. Trudno uznać te kompetencje za wystarczające dla powoływania nowego urzędu. Nie uzasadnia tego jedyne nowe — w porównaniu do wcześniejszych projektów ustaw o Rzeczniku Przedsiębiorców — uprawnienie w postaci prawa do wstrzymania kontroli przedsiębiorcy prowadzonej na podstawie przepisów odrębnych. Nie ulega wątpliwości, że prowadzący działalność gospodarczą napotykają liczne problemy i sytuacje, w których potrzebne jest im wsparcie. Jeśli miałyby go udzielać Rzecznik Przedsiębiorców <u>należy znacząco poszerzyć jego kompetencje i pozwolić mu na coś więcej niż tylko wstrzymywanie kontroli, np. interwencje w sądach w przypadku przewlekłych postępowań, pociąganie urzędników do odpowiedzialności za rażące naruszenie prawa, etc. Naszym zdaniem</u>	Wyjaśnienie MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców. Jednocześnie doprecyzowane zostały przepisy przyznające Rzecznikowi uprawnienia, w tym w zakresie prawa do wstrzymania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

			<u>Rada Dialogu Społecznego powinna mieć uprawnienie do opiniowania kandydata na Rzecznika Przedsiębiorców i uprzedniego zapoznania się z jego planem działania. Wprowadzenie takiej procedury wpłynęłoby na zwiększenie legitymacji osoby piastującej funkcję Rzecznika.</u>	
9.		Federacja Przedsiębiorców Polskich	Niewątpliwie powołanie nowych instytucji może przyczynić się do poprawienia otoczenia prawnego wykonywania działalności gospodarczej w Polsce. W przypadku Komisji ten cel będzie mógł być osiągnięty, jeżeli strona przedsiębiorców będzie miała faktyczny wpływ na działanie tego gremium, także w zakresie jego wsparcia administracyjnego i merytorycznego. Z kolei warunkiem niezbędnym do zapewnienia rzeczywistego znaczenia Rzecznika jest wyposażenie go silne kompetencje do ochrony praw przedsiębiorców oraz takie usytuowanie, które zapewni możliwie daleko idącą autonomię. Niewątpliwie właściwą jest propozycja powoływania Rzecznika na kadencje i rygorystyczne warunki jego odwoływania. Nie spełnienie tych warunków może doprowadzić do wypaczenia idei powołania tych instytucji, a z czasem także ich zdezwuowania. Należy bowiem wyraźnie odróżnić różnorodne, obecnie już istniejące, zespoły i grupy doradcze przy organach władzy, od ciał wyposażonych w samodzielne kompetencje, które pozwalają na zbudowanie autorytetu niezbędnego do skutecznej ochrony praw przedsiębiorców. Podsumowując, <u>projekt w obecnym brzmieniu nie przewiduje zmian, które pozwalałyby spodziewać się jakościowej zmiany w relacjach rządu i środowiska przedsiębiorców. W obecnym kształcie projekt nie zasługuje na dalsze procedowanie.</u>	MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców MR nadal opowiada się natomiast za powołaniem instytucji Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. W opinii projektodawcy, nie będzie on dublował kompetencji istniejących już organów i instytucji wspierających polskich przedsiębiorców, a jego działalność pozytywnie wpłynie na prowadzenie przez nich działalności gospodarczej, a tym samym na rozwój polskiej przedsiębiorczości.
10		NSZZ Solidarność	Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” stanowczo sprzeciwia się utworzeniu Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców (dalej Komisja) oraz Rzecznika Przedsiębiorców (dalej Rzecznik). W ocenie Prezydium KK powstanie Komisji przyczyni się do osłabienia, a w konsekwencji całkowitej erozji Rady Dialogu Społecznego, jako trójstronnego gremium dialogu społecznego w Polsce. W skład Rady Dialogu Społecznego wchodzi podmioty reprezentatywne, o odpowiednim mandacie do reprezentowania szerokich grup pracowników i przedsiębiorców. Przewidywany w projekcie ustawy klucz doboru partnerów będzie oznaczał, że na decyzje istotne z punktu widzenia naszej gospodarki będą wpływały znacznie mniejsze organizacje, których charakter nie pozwala na dyskusję o charakterze systemowym. Jednym z celów Rady jest prowadzenie dialogu na rzecz zapewnienia warunków rozwoju społeczno-gospodarczego oraz zwiększenia konkurencyjności polskiej gospodarki i spójności społecznej. W naszej ocenie, proponowany zakres prac Komisji wchodzi w powyższe, co należy uznać za próbę zawłaszczenia, przypisanego ustawą zakresu działań RDS. To niepotrzebnie będzie pochłaniało środki oraz czas. Zwracamy	Uwaga częściowo uwzględniona. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców MR nadal opowiada się natomiast za powołaniem instytucji Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. W opinii projektodawcy, nie będzie on dublował kompetencji istniejących już organów i instytucji

		także uwagę na to, że regulacje dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej bezpośrednio przekładają się na sytuację pracowników. W związku z tym, powinny być one przedmiotem debaty trzech stron dialogu społecznego i nie należy przenosić tych zagadnień do odrębnego gremium. Powołanie Komisji oznacza, że organizacje pracodawców mogą być uprzywilejowane względem strony związkowej, a to nie służy prowadzeniu dialogu społecznego, w którym wszystkie strony mają równą pozycję. Takie ryzyko niesie ze sobą wiele uprawnień Komisji, a w szczególności procedura prekonsultacji. Należy pamiętać o wyrażonej w Konstytucji RP zasadzie prowadzenia dialogu i współpracy partnerów społecznych. Utworzenie Komisji będzie prowadziło do pominięcia tej zasady. W ocenie Prezydium KK, nadrzędnym zadaniem jest wspieranie dialogu trójstronnego w Polsce. Taka formuła zapewnia zrównoważony, oparty na pokoju społecznym wzrost gospodarczy, co jest celem m.in. Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Powołanie Komisji wywoła zupełnie odmienny efekt. Prezydium Komisji Krajowej negatywnie ocenia także powołanie Rzecznika Przedsiębiorców. W opinii Prezydium KK powstanie takiej instytucji jest obecnie niepotrzebne i będzie generowało wysokie koszty budżetowe. Zwracamy uwagę na fakt, że istnieje dziś szereg podmiotów, których zadaniem jest wspieranie prowadzenia działalności gospodarczej. Są to m.in. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Krajowy System Usług, Bank Gospodarstwa Krajowego, Inkubatory Przedsiębiorczości, Punkty Konsultacyjne, Rzecznik Praw Obywatelskich, Ministerstwo Rozwoju, Państwowa Inspekcja Pracy, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Powiatowe i Wojewódzkie Urzędy Pracy i wiele innych. Również organizacje pracodawców i cechy rzemieślnicze mają za zadanie wspieranie przedsiębiorców i występowanie w ich interesie. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że do prowadzenia działalności gospodarczej są przygotowywani uczniowie już w szkołach ponadgimnazjalnych, dlatego dodatkowa promocja przedsiębiorczości nie jest uzasadniona. W tej sytuacji, tworzenie instytucji Rzecznika Przedsiębiorców jest niepotrzebne. Pragniemy również zwrócić uwagę na to, że strona rządowa powinna wspierać prowadzenie rokowań zbiorowych. W Polsce będzie to możliwe jedynie pod warunkiem, że strona pracodawców będzie silnie reprezentowana. Utworzenie Rzecznika utrudni konsolidację strony pracodawców, ponieważ będzie to zniechęcało przedsiębiorców do wstępowania do organizacji pracodawców, których uprawnienia częściowo zostaną przejęte przez Rzecznika.	wspierających polskich przedsiębiorców, a jego działalność pozytywnie wpłynie na prowadzenie przez nich działalności gospodarczej, a tym samym na rozwój polskiej przedsiębiorczości.
Uwagi szczegółowe			
Art. 1.			

11		Federacja Przedsiębiorców Polskich	Proponuje się nie ograniczać kompetencji Komisji do działań na rzecz realizacji wolności działalności gospodarczej "na terytorium RP". Nie ma powodów, aby pomijać polskich przedsiębiorców inwestujących i prowadzących działalność za granicą.	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.
Art. 2.				
12		PIIT- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	Art. 2 określa zakres zadań Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców, przy czym postulujemy, aby katalog zadań uzupełnić o konsultowanie, analizowanie i wyrażanie opinii nie tylko w odniesieniu do projektów aktów prawnych i dokumentów rządowych (jak obecnie), ale również do projektów aktów prawnych i innych dokumentów projektowanych na poziomie Unii Europejskiej, w tym konsultowanie i opiniowanie stanowisk Rządu RP do projektów aktów prawnych i innych dokumentów UE, mających znacznie dla prowadzenia działalności gospodarczej. Postulowane uzupełnienie jest potrzebne, gdyż znaczna część przepisów i regulacji prawnych wpływających bezpośrednio albo pośrednio na warunki prowadzenia działalności gospodarczej ma swoje źródło w prawodawstwie Unii Europejskiej, tym samym Komisja Wspólna powinna być miejscem, w którym Rząd wspólnie z przedsiębiorcami kształtuje stanowisko Polski wobec unijnych projektów aktów prawnych i innych inicjatyw mających wpływ na prowadzenie działalności gospodarczej. W związku z powyższym postulujemy następującą zmianę art. 2 (odpowiedniej modyfikacji wymagały będą również art. 7 i inne odnoszące się do zakresu prac Komisji Wspólnej): <i>Art. 2. Do zadań Komisji Wspólnej należy:</i> 1) wypracowywanie wspólnego stanowiska Rządu i przedsiębiorców w zakresie ustalania priorytetów gospodarczych w sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) wyrażanie opinii i zajmowanie stanowisk w sprawach objętych zakresem jej działania; 3) konsultacja projektów aktów normatywnych, programów i innych dokumentów rządowych <u>albo przedkładanych przez instytucje Unii Europejskiej</u> istotnych dla wykonywania działalności gospodarczej na etapie ich opracowywania oraz ich opiniowanie; 4) analizowanie informacji o przygotowywanych projektach aktów prawnych, dokumentów i programów rządowych <u>albo przedkładanych przez instytucje Unii Europejskiej</u> istotnych dla wykonywania działalności gospodarczej, w szczególności	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.

			pod względem proponowanych obciążeń publicznoprawnych oraz przewidywanych skutków finansowych; 5) ocena stanu konkurencyjności warunków wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”	
13		Federacja Przedsiębiorców Polskich	1) pkt 1 i 2: Projektowany art. 2 jest niewłaściwie skonstruowany. Przepis pkt 2 wydaje się bowiem wskazywać formy działania Komisji i w istocie konsumuje także pkt 1. Przepis pkt 2 mógłby zostać umiejscowiony na końcu i obejmować "inne sprawy" dotyczące wykonywania działalności gospodarczej przez polskich przedsiębiorców i działalności w RP. 2) pkt 4: Nałożenie na Komisję obowiązku "analizowania informacji o przygotowywanych projektach aktów prawnych, dokumentów i programów rządowych Rząd analizuje w ramach Komisji", a więc także na stronę rządową jest niezasadne. Bardziej właściwe, i praktyczne, byłoby przyznanie Komisji prawa do wzywania właściwych organów do przedstawiania informacji i wyjaśnień dotyczących przygotowywanych projektów aktów prawnych, dokumentów i programów rządowych. 3) pkt 5: Posłużenie się w przepisie art. 2 pkt 5 pojęciem "stan konkurencyjności" jest nietrafne, a może być także interpretowane jako zawężenie zakresu działalności Komisji. Proponuje się skreślenie tego pojęcia.	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.
Art. 4.				
14		Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych RP	W celu umożliwienia związkom rewizyjnym udziału w pracach Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców zwracam się do Pana Ministra z wnioskiem o nadanie projektowanemu art. 4 ustawy następującego brzmienia: „Art. 4. 1. Stronę przedsiębiorców w Komisji Wspólnej stanowią wyznaczeni przedstawiciele reprezentatywnych organizacji przedsiębiorców. 2. Za reprezentatywne organizacje przedsiębiorców uznaje się ogólnokrajowe organizacje przedsiębiorców o charakterze ponadbranżowym, funkcjonujące na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2015 r. poz. 2029) lub ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2016 r. poz. 1285 oraz z 2017 r. poz. 60) lub ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2009 r. poz. 710, z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2016 r. poz. 1228) lub ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2016 r. poz. 21 t.j. z późn. zm.), spełniające łącznie następujące kryteria: 1)zrzeszają bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 5 000 przedsiębiorców lub zrzeszają bezpośrednio lub pośrednio przedsiębiorców zatrudniających łącznie co najmniej 100 000 pracowników, z zastrzeżeniem ust. 3; 2) zrzeszają bezpośrednio lub pośrednio przedsiębiorców prowadzących podstawowy rodzaj działalności gospodarczej w co najmniej połowie sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o której mowa w przepisach o statystyce publicznej, z zastrzeżeniem ust. 4;	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.

			3) zrzeszają bezpośrednio lub pośrednio przedsiębiorców mających siedziby w co najmniej połowie województw. 3. Przy ustalaniu kryterium liczebności pracowników, o którym mowa w ust. 2 pkt 1: w przypadku przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie jednej sekcji PKD wszyscy pracownicy przyporządkowywani są do tej sekcji albo w przypadku przedsiębiorcy prowadzącego działalność w więcej niż jednej sekcji PKD wszyscy zatrudnieni pracownicy zostają przyporządkowani do sekcji obejmującej podstawowy rodzaj działalności danego podmiotu – przy czym uwzględnia się nie więcej niż 30 000 pracowników w danej sekcji PKD. 4. Za reprezentatywne organizacje przedsiębiorców uznaje się ponadto każdorazowe reprezentatywne organizacje pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego. Przepisów art. 5 nie stosuje się. 5. Wyznaczenie przedstawicieli, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie i na zasadach określonych w statutach właściwych reprezentatywnych organizacji przedsiębiorców. O wyznaczeniu przedstawiciela organ statutowy właściwej reprezentatywnej organizacji przedsiębiorców zawiadamia niezwłocznie ministra właściwego do spraw gospodarki. 6. Za zrzeszonych pośrednio, o których mowa w ust. 2 uznaje się w szczególności przedsiębiorców, którzy zawarli: 1) ze zrzeszającą organizacją przedsiębiorców lub; 2) przedsiębiorców zrzeszonych bezpośrednio w organizacji przedsiębiorców, w imieniu których ta organizacja zawarła z inną organizacją przedsiębiorców; - w formie pisemnej pod rygorem nieważności porozumienie o współpracy w celu realizacji ustawowych i statutowych zadań tych organizacji”. Proponowane brzmienie art. 4 umożliwi spółdzielniom zrzeszonym bezpośrednio lub pośrednio w związkach rewizyjnych udział w pracach Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców. Spółdzielnie mają bowiem status przedsiębiorców i powinny mieć możliwość uczestniczenia na równych zasadach w pracach tej Komisji wraz z innymi formami prowadzenia działalności gospodarczej.	
15		PIIT	Art. 4 - definiując reprezentatywne organizacje przedsiębiorców wyklucza organizacje branżowe, nawet te spełniające wymagania wskazane w tym przepisie. Rozumiejąc intencję, jaką jest konieczność uniknięcia zbytniego rozdrobnienia reprezentacji przedsiębiorców w Komisji Wspólnej (co mogłoby się negatywnie odbić na efektywności działania Komisji), postulujemy jednocześnie, aby ustawowo nie przesądzać, że żadna organizacja branżowa nie może być uznana za organizację reprezentatywną. Jeśli bowiem organizacja branżowa będzie spełniała kryteria wskazane w art. 4 ust. 2 pkt 1) – 3), to będzie organizacją na tyle dużą	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.

			i reprezentatywną w potocznym rozumieniu, że nie ma uzasadnienia do wykluczania takich organizacji z kręgu potencjalnych organizacji reprezentatywnych w rozumieniu ustawy. Co więcej, wskazany w art. 2 projektu ustawy zakres zadań Komisji Wspólnej obejmuje nie tylko zadania o charakterze ogólnym, wspólnym dla wszystkich branż i obszarów aktywności gospodarczej, ale również zagadnienia, które będą dotyczyły poszczególnych sektorów i obszarów aktywności gospodarczej, gdzie wiedza specjalistyczna i wsparcie organizacji branżowych może być wręcz niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań przez Komisję Wspólną. W związku z powyższym postulujemy następującą zmianę zdania wprowadzającego w art. 4 ust. 2: <i>2. Za reprezentatywne organizacje przedsiębiorców uznaje się ogólnokrajowe organizacje przedsiębiorców o charakterze ponadbranżowym, funkcjonujące na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2015 r. poz. 2029) lub ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2016 r. poz. 1285 oraz z 2017 r. poz. 60) lub ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2009 r. poz. 710, z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2016 r. poz. 1228), spełniające łącznie następujące kryteria: [...]</i>	
		Federacja Przedsiębiorców Polskich	ust. 2 pkt 1: Warunkiem skutecznego działania Komisji jest właściwe określenie reprezentatywności. Z jednej strony reprezentatywność powinna być szerzej określona niż w przypadku Rady Dialogu Społecznego, z drugiej jednak strony powinna być na tyle rygorystyczna, aby nie narazić Komisji na paraliż decyzyjny. Mając na uwadze, że obecnie formalnie funkcjonuje ok. 1753,5 tys (GUS – 2015 r.) przedsiębiorców-osób fizycznych, pułap 5 000 nie zapewnia reprezentatywności (jest to bowiem tylko 0,28% ich liczby).	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.
Art. 7.				
16		Federacja Przedsiębiorców Polskich	Negatywnie należy ocenić uregulowanie art. 7 ust. 2 zd. 2. Autorzy powinni być świadomi, że rzetelne zaopiniowanie projektu dokumentu wymaga działań organizacyjnych w ramach organizacji. Termin 14 dni najczęściej jest niewykonalny. Jeżeli Komisja ma przynieść jakościową zmianę relacji przedsiębiorców i rządu, to utrzymanie terminu 14 dni w obecnym kształcie jest gwarancją, że do takiej zmiany nie dojdzie. Zaangażowanie przedsiębiorców w proces opiniowania wymaga najczęściej poświęcenia czasu wolnego i oderwania się od wykonywania działalności gospodarczej. W przeciwieństwie do urzędów, opiniowanie nie należy do podstawowej działalności większości przedsiębiorców. Jedynie wielkie przedsiębiorstwa mogą sprostać tak krótkiemu terminowi.	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.

			Chociażby niewielkie spowolnienie inflacji prawa wymaga, aby konsultacje były przeprowadzone rzetelnie i uwzględniały realia działania zrzeszeń przedsiębiorców. Konieczne jest wydłużenie procesu legislacyjnego. Pozostawienie terminu 14 dni w przypadku uznaniowo definiowanego przez stronę rządową "interesu publicznego" nie zapewnia rzetelności tego procesu. Doświadczenie zaś pokazuje, że konsultacje publiczne niemal zawsze padają ofiarą doraźnej potrzeby politycznej wykazania "skuteczności i szybkości" działania władz. Dlatego termin 14 dniowy powinien być zarezerwowany wyłącznie na przypadki nie cierpiące zwłoki z uwagi na konieczność ochrony życia, zdrowia, klęski żywiołowe albo inne przypadki nagłe. Ogólne odwołanie się do "interesu publicznego" z pewnością jest niewystarczające, a sama proces konsultacji w wielu przypadkach pozostanie fikcją. Przepis art. 7 ust. 3 wprowadza swoistą prekluzję zgłaszania opinii. Wysła on wyjątkowo negatywny przekaz i każe, w połączeniu z terminem 14 dni, poddać w wątpliwość skuteczność projektowanej regulacji.	
Art. 8.				
17		Federacja Przedsiębiorców Polskich	Przepis w obecnym brzmieniu nie przedstawia istotnej wartości normatywnej. Może natomiast, w połączeniu z art. 11, skutkować blokowaniem inicjatyw poszczególnych organizacji reprezentatywnych. Trudno znaleźć uzasadnienie do formuły "wnioskowania do drugiej strony", co sugeruje przyznanie drugiej stronie pewnego władztwa. Bardziej właściwe byłoby skreślenie art. 8 i dodanie do art. 11 pkt 4 w brzmieniu: "4) organizację reprezentatywną".	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.
Art. 10.				
18		Federacja Przedsiębiorców Polskich	1) Art. 10 ust. 2 pkt 3 i 4: Przepisy art. 10 ust. 2 pkt 3 i 4 należy skreślić. Strona rządowa nie powinna mieć wpływu na wyznaczenie osób przez stronę przedsiębiorców. Każda strona powinna autonomicznie wskazywać swoich przedstawicieli. 2) Art. 10 ust. 3: Zdecydowanie należy przeformułować przepis art. 10 ust. 3. Jeżeli Komisja – jak głosi art. 1 ust. 1 – ma być autentycznym forum wypracowywania wspólnego stanowiska Rządu i przedsiębiorców, a nie jedynie gremium służącym pozytywnymi opiniami o wybranych projektach rządowych, strona przedsiębiorców	MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.

			powinna zostać wyposażona uprawnienia do powoływania ekspertów Komisji oraz zlecenie wykonania opinii i ekspertyz na rzecz Komisji.	
Art.14.				
19		Federacja Przedsiębiorców Polskich	Przepis art. 14 ust. 1 jest kolejnym przepisem uprzywilejowującym stronę rządową. Uprawnienie do zwoływania posiedzeń powinno przysługiwać na równych warunkach obu stronom.	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.
Art. 17.				
20		ZBP	Środowisko bankowe zwraca uwagę na konieczność rozważenia i określenia stałej liczby członków Komisji. Brak jest w ustawie wskazania liczby członków Komisji Wspólnej. Biorąc pod uwagę, że zgodnie z art. 17 koszty obsługi organizacyjnej, technicznej oraz kancelaryjno-biurowej pokrywa Skarb Państwa (minister właściwy do spraw gospodarki) Należy rozważyć określenie stałego składu osobowego poprzez określenie limitu osobowego członków Komisji Wspólnej?	Uwaga nieaktualna. MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.
Art. 18.				
21		Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 18 ust. 2 Powołanie przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców nie niesie z sobą żadnej wartości normatywnej. Proponuje się nadać brzmienie "Rzecznik Przedsiębiorców, zwany dalej "Rzecznikiem", stoi na straży praw przedsiębiorców określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisach prawa, [...]".	Uwaga nieuwzględniona
Art. 20.				
22		ZBP	Art. 20 pkt. 2 należy rozważyć doprecyzowanie zapisu. Proponowane zapisy o wzięciu pod uwagę opinii strony przedsiębiorców w Komisji Wspólnej nie gwarantują, że ta opinia będzie miała wpływ na wybór dokonywany przez Rzecznika Przedsiębiorców.	MR rezygnuje z propozycji wprowadzenia Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców.
Art. 22.				
23		ZBP	Art. 22 po pkt 4 , w odniesieniu do Rzecznika przedsiębiorców należy rozważyć doprecyzowanie zapisu poprzez dodanie pkt 5 wskazując jako kolejną okoliczność „ciężkie/rażące naruszenie przepisów prawa w związku z pełnionymi obowiązkami” co	Uwaga uwzględniona Proponuje się uzupełnienie art. 22

			niejako byłoby konsekwencją art. 18 ust. 2, który traktuje m.in. o tym, iż Rzecznik strzeże poszanowania zasady wolności działalności gospodarczej, pogłębia zaufanie przedsiębiorców do władzy publicznej (...).	o pkt 5 w brzmieniu „5) rażącego naruszenia przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej lub ustaw”.
24		Federacja Przedsiębiorców Polskich	Należy rozważyć wskazanie jednego z zastępców rzecznika przez stronę przedsiębiorców.	Uwaga nieuwzględniona Proponuje się, aby minister właściwy do spraw gospodarki powoływał i odwoływał zastępcę Rzecznika
Art. 23.				
25	Ust. 2	NRA	Kwestia możliwości odwołania Rzecznika Przedsiębiorców. Zasadnym wydaje się rozszerzenie przyczyn odwołania Rzecznika o naruszenie zakazów, określonych w art. 23 ust. 2 ustawy. Stanowiłoby to naturalną sankcję ich naruszenia. Uprawnienia Rzecznika Przedsiębiorców są w znaczącym stopniu ograniczone w porównaniu z innymi tego typu organami w zakresie postępowań sądowych i administracyjnych. Mając świadomość, że sytuacja przedsiębiorców jest odmienna od innych grup społecznych, których świadomość prawna i możliwości finansowe są znacząco niższe, to jednak dla zapewnienia realnych możliwości działania Rzecznika Przedsiębiorców zasadne byłoby wyposażenie go w następujące kompetencje: 1. prawo zwrócenia się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wniesienia skargi do sądu administracyjnego, a także uczestnictwa w tych postępowaniach - na prawach przysługujących prokuratorowi; 2. prawo wystąpienia z wnioskiem o ukaranie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Jeżeli Rzecznik Przedsiębiorców ma być głównie rzecznikiem przedsiębiorców w ich sporach z administracją publiczną, takie uprawnienia są niezbędne dla zapewnienia mu realnych instrumentów pełnienia swojego urzędu. Nie wydaje się natomiast konieczne wyposażenie Rzecznika Przedsiębiorców w szersze uprawnienia w zakresie postępowań cywilnych z uwagi na fakt, że w tego typu postępowaniach mamy do czynienia ze sporem dwóch równorzędnych podmiotów.	Uwaga uwzględniona poprzez uzupełnienie art. 22 o pkt 5 (obecnie art. 5 pkt 5) w brzmieniu „5) rażącego naruszenia przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej lub ustaw”.
Art. 24.				
26		Federacja Przedsiębior	1) Art. 24: Przepisy projektowanej ustawy przewidują bardzo słabe kompetencje Rzecznika. Uważna lektura katalogu w art. 24 nasuwa wniosek, że są to działania,	Wyjaśnienie:

		ców Polskich	które z powodzeniem może, i powinien, wykonywać minister ds. gospodarki. W związku z tym należy rozważyć uzupełnienie kompetencji Rzecznika o uprawnienia analogiczne do uprawnień RPO z art. 16 ustawy o RPO. Realna zmiana sytuacji przedsiębiorców oczywiście wymagałoby odpowiedniego wyposażenia biura Rzecznika w środki i kadry, co oznacza, że pełna ocena projektu będzie mogła być dokonana na dalszym etapie procedowania, gdy projekt będzie już spełniał wymogi art. 50 ust. 1a ustawy o finansach publicznych. 2) Art. 24 pkt 4: Autorzy projektu powinni wyjaśnić pominięcie przymusowych organizacji zawodowych.	Ad. 1) uwaga nieuwzględniona. Ad 2) W przepisie (obecnie art. 8 pkt 4) mowa jest o współpracy z organizacjami zawodowymi.
Art. 25.				
27		ZBP	Zakres uprawnień dla Rzecznika wynikający z zapisów art. 25 pkt 5 i art. 26, 27 będzie wymagał wprowadzenia analogicznych zapisów dla innych instytucji. Wprowadzenie zapisów w stosunku do instytucji powinno być poprzedzone zmianą innych aktów prawnych regulujących działania instytucji, np. w zakresie ujawniania informacji objętych tajemnicą bankową.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga nie została sprecyzowana w sposób pozwalający na ocenę, czy zmiany w przepisach ustaw odrębnych są potrzebne. Punktem odniesienia dla oceny zasadności uwagi mogą być także analogiczne regulacje dot. innych rzeczników, które nie wymagały „doprecyzowania” w przepisach szczegółowych. W zakresie art. 25 pkt 5 (obecnie art. 9) uwaga uwzględniona, poprzez rezygnację z przepisu.
Art. 28.				
28		NSA	Wprowadzając w art. 28 ust. 1 projektu nowy instrument nadzoru nad organem przeprowadzającym kontrolę przedsiębiorcy w postaci możliwości wstrzymania kontroli przedsiębiorcy, nie określono równocześnie jego formy prawnej. W tym miejscu należy odwołać się do regulacji zawartej w ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525, z późn. zm.). W art. 27 ust. 1 tej ustawy przyznano bowiem wojewodzie kompetencję do wstrzymania w	Uwaga częściowo uwzględniona Ad. 1) Wstrzymanie kontroli na podstawie decyzji administracyjnej wydaje się nie

			drodze decyzji administracyjnej czynności egzekucyjnych każdego organu administracyjnego prowadzącego egzekucję administracyjną. 2. Wątpliwości budzi użyty w art. 28 ust. 2 projektu zwrot: „uzyskania satysfakcjonujących Rzecznika wyjaśnień”. Należy zwrócić uwagę, że wyraz „satysfakcjonujący” jest pojęciem nieostrym, pozwalającym w tym zakresie na znaczną uznaniowość Rzecznika w uwzględnianiu wyjaśnień składanych przez organ kontroli. Wydaje się, że wyraz „satysfakcjonujący” nie powinien być składnikiem normy prawnej. Wobec powyższego proponuję rozważyć następujące brzmienie tego ustępu: „Wstrzymanie kontroli następuje do czasu uwzględnienia przez Rzecznika wyjaśnień organu kontroli, nie dłużej jednak niż na okres sześciu miesięcy”. 3. Redakcja art. 28 ust. 3 projektu może również wywoływać wątpliwości interpretacyjne. Jego brzmienie nie jest precyzyjne, bowiem nie wskazano w nim wyraźnie, że skutek w postaci wstrzymania kontroli do czasu rozpatrzenia sprawy przez sąd administracyjny pozostaje w ścisłym związku z wstrzymaniem kontroli dokonanej przez Rzecznika, a nie jest natomiast następstwem złożenia skargi przez przedsiębiorcę. Proponuję rozważenie następującego brzmienia tego przepisu: „W przypadku wniesienia skargi na przewlekłość czynności kontrolnych, o której mowa w przepisach odrębnych, wstrzymanie kontroli przez Rzecznika następuje do czasu rozpatrzenia sprawy przez sąd administracyjny. Przepisu ust. 2 nie stosuje się.”.	być rozwiązaniem prawidłowym. Decyzją administracyjną rozstrzyga się co do istoty indywidualną sprawę strony. Wstrzymanie kontroli będzie miało skutek tymczasowy, o charakterze interwencyjnym. Uznając przy tym zasadność określenia formy dokonywania przez Rzecznika wstrzymania kontroli, proponuje się by kontrole były wstrzymywane postanowieniem. Ad. 2) Uwaga uwzględniona Ad. 3) Uwaga uwzględniona poprzez skreślenie ust. 3.
29		Federacja Przedsiębiorców Polskich	Należy wskazać formę prawną wstrzymania kontroli przez Rzecznika i zakres jego odpowiedzialności za te działania (np. w przypadku wstrzymania działań, które mogą zapobiec wyrządzeniu szkody). W razie wyposażenia Biura Rzecznika w osobowość prawną konieczne byłoby wykupienie odpowiednich polis albo powołanie funduszu odszkodowawczego.	jw.
Art. 29.				
30		ZBP	Art. 29 w związku z art. 27 i art. 25 ust. 5 należy doprecyzować zapisy. W związku z brzmieniem przepisów uprawniających Rzecznika przedsiębiorców do przetwarzania wszelkich informacji, w tym danych osobowych, a także nakazujących przekazywanie ww. informacji Rzecznikowi przez organizacje lub instytucje, wskazane jest, przeprowadzenie analizy czy z ww. przepisów nie powinno wprost wynikać, iż dotyczy to także informacji chronionych tajemnicą bankową. Powyższe jest istotne wobec obecnego brzmienia artykułów 104 i 105 Ustawy prawo bankowe określających przypadki, w których banki mogą ujawnić ww. tajemnicę.	Uwaga nieuwzględniona Podobnie jak uwaga do art. 25 projektu, uwaga nie została sprecyzowana w sposób pozwalający na ocenę, czy zmiany w przepisach ustaw odrębnych są potrzebne. Punktem odniesienia dla oceny zasadności uwagi mogą być także analogiczne regulacje dot. innych rzeczników, które nie wymagały „doprecyzowania” w przepisach

				szczegółowych. W zakresie art. 25 pkt 5 (obecnie art. 9) uwaga uwzględniona, poprzez rezygnację z przepisu.
31		Federacja Przedsiębiorców Polskich	Przyznanie Rzecznikowi uprawnienia do przetwarzania wszystkich danych osobowych wrażliwych jest absolutnie nieuzasadnione i niebezpieczne. Nie ma żadnej rzeczowej potrzeby, aby Rzecznik mógł przetwarzać dane przedsiębiorców dotyczące np. pochodzenia rasowego lub etnicznego, poglądów politycznych, przekonań religijnych lub filozoficznych, przynależności wyznaniowej, partyjnej lub związkowej, kodu genetycznym, nałogów lub życia seksualnego Pozostawienie obecnego brzmienia art. 29 ust. 1 podważa celowość powołania instytucji Rzecznika. W zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków uzasadnione może być przetwarzanie danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. W pewnych przypadkach celowe może być przetwarzanie danych o niepełnosprawności (np. w kontekście postępowań przed organami rentowymi).	Uwaga uwzględniona Przepis ust. 1 (obecny art. 14 projektu) został doprecyzowany: „1. Rzecznik może przetwarzać wszelkie informacje, w tym dane osobowe (...), z poszanowaniem przepisów dotyczących tajemnic prawnie chronionych oraz z wyłączeniem danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, danych genetycznych, danych biometrycznych oraz danych dotyczących seksualności lub orientacji seksualnej.”
Art. 30				
32	Ust.3.	NRA	Art. 30 ust. 3 - zawarte jest błędne odwołanie do art. 2. Wydaje się, że w tym miejscu powinno się znaleźć odwołanie do art. 19 ustawy , aczkolwiek trudno mieć w tym zakresie pewność co do intencji autora projektu.	Uwaga uwzględniona , przy czym do zastępcy rzecznika odnoszą się także zakazy z art. 23 ust. 2 (obecnie art. 7).

Warszawa, 8 września 2017 r.

**Suplement do Tabeli uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych do projektu ustawy o Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców
oraz Rzeczniku Przedsiębiorców**

I.p.	Propozycja	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MR Uwaga uwzględniona/nieuwzględniona komentarz
Uwagi ogólne				
1.	Uwaga ogólna	NSZZ Solidarność	Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” stanowczo sprzeciwia się utworzeniu Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców (dalej Komisja) oraz Rzecznika Przedsiębiorców (dalej Rzecznik). W ocenie Prezydium KK powstanie Komisji przyczyni się do osłabienia, a w konsekwencji całkowitej erozji Rady Dialogu Społecznego, jako trójstronnego gremium dialogu społecznego w Polsce. W skład Rady Dialogu Społecznego wchodzi podmioty reprezentatywne, o odpowiednim mandacie do reprezentowania szerokich grup pracowników i przedsiębiorców. Przewidywany w projekcie ustawy klucz doboru partnerów będzie oznaczał, że na decyzje istotne z punktu widzenia naszej gospodarki będą wpływały znacznie mniejsze organizacje, których charakter nie pozwala na dyskusję o charakterze systemowym. Jednym z celów Rady jest prowadzenie dialogu na rzecz zapewnienia warunków rozwoju społeczno-gospodarczego oraz zwiększenia konkurencyjności polskiej gospodarki i spójności społecznej. W naszej ocenie, proponowany zakres prac Komisji wchodzi w powyższe, co należy uznać za próbę zawłaszczenia, przypisanego ustawą zakresu działań RDS. To niepotrzebnie będzie pochłaniało środki oraz czas. Zwracamy także uwagę na to, że regulacje dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej bezpośrednio przekładają się na sytuację pracowników. W związku z tym, powinny być one przedmiotem debaty trzech stron dialogu społecznego i nie należy przenosić tych zagadnień do odrębnego gremium. Powołanie Komisji oznacza, że organizacje pracodawców mogą być uprzywilejowane względem strony związkowej, a to nie służy prowadzeniu dialogu społecznego, w którym wszystkie strony mają równą pozycję. Takie ryzyko niesie ze sobą wiele uprawnień Komisji, a w szczególności procedura prekonsultacji. Należy pamiętać o wyrażonej w Konstytucji RP zasadzie prowadzenia dialogu i współpracy partnerów społecznych. Utworzenie Komisji będzie prowadziło do pominięcia tej zasady. W ocenie Prezydium KK, nadrzędnym zadaniem jest wspieranie dialogu trójstronnego w Polsce. Taka formuła zapewnia zrównoważony, oparty na pokoju społecznym wzrost gospodarczy, co jest celem m.in. Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.	Uwaga częściowo uwzględniona. MR odstępuje od koncepcji powołania Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców. Projekt ustawy w swojej pierwotnej wersji zakładał powołanie Rzecznika Przedsiębiorców (tj. którego przedmiot działalności nie byłby ograniczony do mikro-, małych i średnich przedsiębiorców), jednak pod wpływem uwag zgłoszonych w ramach uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacjach publicznych postanowiono przedmiot jego działalności ograniczyć do spraw mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

			Powołanie Komisji wywoła zupełnie odmienny efekt. Prezydium Komisji Krajowej negatywnie ocenia także powołanie Rzecznika Przedsiębiorców. W opinii Prezydium KK powstanie takiej instytucji jest obecnie niepotrzebne i będzie generowało wysokie koszty budżetowe. Zwracamy uwagę na fakt, że istnieje dziś szereg podmiotów, których zadaniem jest wspieranie prowadzenia działalności gospodarczej. Są to m.in. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Krajowy System Usług, Bank Gospodarstwa Krajowego, Inkubatory Przedsiębiorczości, Punkty Konsultacyjne, Rzecznik Praw Obywatelskich, Ministerstwo Rozwoju, Państwowa Inspekcja Pracy, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Powiatowe i Wojewódzkie Urzędy Pracy i wiele innych. Również organizacje pracodawców i cechy rzemieślnicze mają za zadanie wspieranie przedsiębiorców i występowanie w ich interesie. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że do prowadzenia działalności gospodarczej są przygotowywani uczniowie już w szkołach ponadgimnazjalnych, dlatego dodatkowa promocja przedsiębiorczości nie jest uzasadniona. W tej sytuacji, tworzenie instytucji Rzecznika Przedsiębiorców jest niepotrzebne. Pragniemy również zwrócić uwagę na to, że strona rządowa powinna wspierać prowadzenie rokowań zbiorowych. W Polsce będzie to możliwe jedynie pod warunkiem, że strona pracodawców będzie silnie reprezentowana. Utworzenie Rzecznika utrudni konsolidację strony pracodawców, ponieważ będzie to zniechęcało przedsiębiorców do wstępowania do organizacji pracodawców, których uprawnienia częściowo zostaną przejęte przez Rzecznika.	MR opowiada się za powołaniem instytucji Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. W opinii projektodawcy, nie będzie on dublował kompetencji istniejących już organów i instytucji wspierających polskich przedsiębiorców, a jego działalność pozytywnie wpłynie na prowadzenie przez nich działalności gospodarczej, a tym samym na rozwój polskiej przedsiębiorczości. RPO w piśmie z dnia 23 czerwca 2017 w ramach uzgodnień międzyresortowych pakietu KB wyraził swoje poparcie dla inicjatywy powołania Rzecznika oraz wyraził przekonanie, że działanie to może zwiększyć poziom ochrony interesów przedsiębiorców.
--	--	--	--	---

Warszawa, 8 września 2017 r.

**Suplement do Tabeli uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych do projektu ustawy o Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców
oraz Rzeczniku Przedsiębiorców**

I.p.	Propozycja	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MR Uwaga uwzględniona/nieuwzględniona komentarz
Uwagi ogólne				
1.	Uwaga ogólna	Polska Federacja Budownictwa	W związku z trwającymi konsultacjami Ministerstwa Rozwoju w sprawie <i>projektu ustawy o Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców oraz Rzeczniku Przedsiębiorców</i> pragniemy wyrazić swoje zdanie na ten temat. Uważamy, że efektywne współdziałanie jest bardzo ważnym elementem współpracy środowisk branżowych z rządem. Jako średniej wielkości organizacja mamy jednak pewne powody do obaw ze względu na warunki uczestnictwa w Komisji Wspólnej. Zwracamy tutaj Państwu szczególną uwagę na fakt, iż w dalszym ciągu główne prawo do głosu doradczego pozostanie w rękach dużych ogólnopolskich organizacji typu BCC, Lewiatan, Pracodawcy RP czy ZPP, które <i>zrzeszają bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 5 000 przedsiębiorców lub zrzeszają bezpośrednio lub pośrednio przedsiębiorców zatrudniających łącznie co najmniej 100 000 pracowników</i>. Problem w tym, że są to organizacje wielobranżowe, zajmujące się szerokim spektrum spraw z niemal każdej branży polskiej gospodarki. Przez to nie zawsze posiadają niezbędną wiedzę na temat konkretnego wycinka rynku, wiedzę tę posiadają zaś stowarzyszenia niewielkie. Wg Polskiej Federacji Budownictwa w stworzonym projekcie pomijane są właśnie organizacje mniejsze – zajmujące się najczęściej niewielką częścią rynku. Warto przy tym zaznaczyć, że dzięki temu właśnie te organizacje posiadają realną wiedzę na temat zmian, reakcji jakie zachodzą w małych hermetycznych branżach. Wynika to z doświadczeń przedsiębiorców skupionych w tych podmiotach. Tej realnej wiedzy nierzadko brakuje ekspertom największych krajowych organizacji zwracających swą uwagę jedynie na tematy nośne i medialne. Z nadzieją przyjmujemy jednak informację o możliwości powoływania zespołów problemowych, w których zasiadać będą również „osoby spoza składu” Komisji Wspólnej. Tak samo za przejaw dbałości o polskiego przedsiębiorcę uważamy propozycję powołania Rzecznika Przedsiębiorców.	Uwaga częściowo nieaktualna/częściowo przyjęta. MR odstępuje od koncepcji powołania Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców. Koncepcja instytucji Rzecznika Przedsiębiorców została zmodyfikowana i przekształcona w propozycję powołania Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, którego zadaniem będzie m.in. stanie na straży praw mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

			Liczmy na to, że wprowadzone przez Państwa zmiany przełożą się na faktyczną poprawę sytuacji polskich przedsiębiorców.	
--	--	--	--	--

KPRM

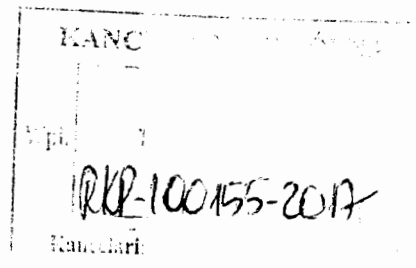
AAA292145

Warszawa, 10 listopada 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.389.2017 / 8/dl

dot.: RM-10-149-17 z 08.11.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o Rzeczniku Małych i Średnich
Przedsiębiorców, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej
Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pan Mateusz Morawiecki
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju i Finansów

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Jacek Czaputowicz
Podsekretarz Stanu

